Julkaisija: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki

Fides

73. vuosikerta
ISSN 0356-5262
21.5.2010

Katolinen hiippakuntalehti 06/2010 Katolskt stiftsblad

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA
2 Pääkirjoitus

UUTISIA
3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS
5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA
6-7 Pohjoismaiden piispat paavin luona

OHJELMA
8 Seurakunnat ja tapahtumat

ARTIKKELEITA
4 Eksorkismi katolisessa kirkossa Suomessa
6 Piispa Paul Verschuren, sillanrakentaja, pontifex (1925-2000)
7 Saarna helluntaiksi
10 Pyhiinvaellus Santiago de Compostelaan
12 Apostolinkyyti vie perille varmasti
13 Lukunurkka: Papistin potpuri
13 Vad är gemensamt för den salige Jan van Ruysbroek och FN's generalsekreterare Dag Hammarskjöld?
14 Kolumni: Kristityt maailmassa
14 Lukunurkka: Kristillinen usko ja lääkärin työ — evankelinen puheenvuoro

NUORILLE
15 Tapaaminen Jeesuksen kanssa: Kuka on suuri?

LUKIJOILTA
15 Hävinneiden historia

IN ENGLISH
16 Some Material in English

Pyhiinvaellus Santiago de Compostelaan, s. 10-11

Piispa Verschurenin kuolemasta 10 vuotta s. 6-7

Ettei totuus unohtuisi

Katedraalikirkon remontti on alkanut, ja kirkko on peitetty kauttaaltaan muovihupulla. Museoviraston, eri säätiöiden, katolilaisten ja muiden Pyhän Henrikin katedraalin ystävien avustukset ovat jo yltäneet noin 550.000 euroon. Suuri kiitos kaikille avustajille ja niille, jotka ovat nähneet vaivaa avustusten saamiseksi!

Vielä kuitenkin puuttuu ainakin 150.000 euroa, jotta suunniteltu budjetti saataisiin katettua. Minkälaisia ennakoimattomia lisäkorjaustarpeita katon purkamisen aikana paljastuu, on toistaiseksi yhä arvoitus.

Katedraalimme on yhä avun tarpeessa. Tukeminen on helpointa tekemällä lahjoitus:

Saaja: Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta
Tili: Nordea 174530-92959
Viite: 3007

IBAN FI12 1745 3000 0929 59
Swift:NDEAFIHH

M. Tervaportti

Sunnuntait ja juhlapyhät

22.5. lauantai, illalla, HELLUNTAIAATON ILTAMESSU
1L 1. Moos. 11:1-9 tai 2. Moos. 19:3-8, 16-20 tai Hes. 37:1-14 tai Joel 3:1-5
Ps. 104:1-2a, 24+35c, 27-28, 29bc-30. - 30
2L Room. 8:22-27
Ev. Joh. 7:37-39

23.5. HELLUNTAISUNNUNTAI (IV)
1L Ap.t. 2:1-11
Ps. 104: 1ab+24ac, 29bc-30, 31+34. - 30
2L 1. Kor. 12: 3b-7, 12-13 tai Room. 8:8-17
Ev. Joh. 20:19-23 tai Joh. 14: 15-16, 23b-26
Pääsiäisaika päättyy kompletoriumin jälkeen.

30.5. su PYHÄ KOLMINAISUUS, juhlapyhä (I)
1L San. 8:22-31
Ps. 8:4-5, 6-7, 8-9. - 2a
2L Room. 5:1-5
Ev. Joh. 16:12-15

6.6. KRISTUKSEN PYHÄN RUUMIIN JA VEREN JUHLA, juhlapyhä (II)
1L 1. Moos. 14:18-20
Ps. 110:1, 2, 3, 4. - 4bc
2L 1. Kor. 11:23-26
Ev. Luuk. 9:11b-17

11.6. pe JEESUKSEN PYHÄ SYDÄN, juhlapyhä
1L Hes 34:11-16
Ps. 23:1-2, 3, 4, 5, 6. - 1
2L Room. 5:5b-11
Ev. Luuk. 15:3-7

13.6. KIRKKOVUODEN 11. SUNNUNTAI (III)
1L 2. Sam. 12:7-10, 13
Ps. 32: 1-2, 5, 7, 11. - vrt. 5c
2L Gal. 2:16,19-21
Ev. Luuk. 7:36 - 8:3 tai Luuk. 7:36-50

20.6. KIRKKOVUODEN 12. SUNNUNTAI (IV)
1L Sak.12:10-11
Ps. 63:2, 3-4, 5-6, 8-9. - vrt. 2ab
2L Gal. 3:26-29
Ev. Luuk. 9:18-24

Fidesin vuosi 2010 (73. vuosikerta)

numero	*aineisto*	*aika**
01	01.01.	15.01.-14.02.
02	29.01.	12.02.-07.03.
03	19.02.	05.03.-28.03.
04	12.03.	26.03.-25.04.
05	09.04.	23.04.-23.05.
06	07.05.	21.05.-13.06.
07	28.05.	11.06.-01.08.
08	16.07.	30.07.-29.08.
09	13.08.	27.08.-19.09.
10	03.09.	17.09.-10.10.
11	24.09.	08.10.-07.11.
12	22.10.	05.11.-28.11.
13	12.11.	26.11.-19.12.
14	03.12.	17.12.-23.01.

*) Ensimmäinen päivämäärä osoittaa lehden ilmestymispäivän ja jälkimmäinen päivämäärä ilmaisee sen päivämäärän, johon asti ohjelma- ja tapahtumailmoitukset annetaan.

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

Paino / tryck

I-print Oy, Seinäjoki

Internet

katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser

info@catholic.fi

SIUNATTUA PÄÄSIÄISTÄ!

VÄLSIGNAD PÅSK!

BLESSED EASTER!

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko
Suomessa

Pankkitili:
NORDEA
101430–237491

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
www.catholic.fi/
hiippakunta/maksu/

Pohjoismaiden piispat puolustavat elämää

Pohjoismaiden piispat lähettivät 13.5.2010 tervehdyksen Jönköpingissä pidettävän perhekongressin osallistujille. Tervehdyksessä piispat puolustavat voimakkaasti ihmiselämän arvokkuutta ja aviollisen rakkauden ja seksuaalisuuden oikeaa toteuttamista, niin kuin paavi Paavali VI kiertokirjeessään *Humanae vitae* esitti jo vuonna 1968. He myös pyytävät anteeksi hyväksikäytön uhreilta ja ehdottavat, että adventin kolmatta sunnuntaita vietettäisiin kaikissa Pohjolan hiippakunnissa elämän päivänä.

POHJOISMAIDEN PIISPOJEN TERVEHDYS JÖNKÖPINGIN PERHEKONGRESSILLE 14.-16. TOUKOKUUTA 2010

Kirkon lähetystehtävässä perheellä on erityinen asema. Ensinnäkin kirkolla on tehtävä tukea perhettä ja suojella sitä, toisekseen kirkko näkee perheessä tärkeän tien uskon levittämiseksi ja kirkon yhteisön rakentamiseksi. Vaikka perheen rooli ja rakenne ovatkin muuttuneet aikojen saatossa, on niiden alkuperä ja ydin aina miehen ja naisen välinen yhteisö, joka ilmenee aviollisessa liitossa. Miehen ja naisen ykseys rakkaudessa on kuva kolmiyhteisestä Jumalasta, joka antoi heidän muodostaa sukupuolisessa erilaisuudessaan yhteisön ja käski heitä olemaan hedelmällisiä ja lisääntyä (vrt. 1. Moos. 1:28).

Tämän tehtävän aviopuolisot täyttävät, kun he rakkaudesta toisiaan kohtaan lahjoittavat elämää edelleen ja tulevat sillä tavalla Jumalan työtovereiksi luomisessa.

Elämäntapojen ja ihmiskuvan nopea muuttuminen samoin kuin ehkäisyvälineiden vapaa saatavuus ovat muuttaneet suhtautumista avioliittoon ja perheeseen. Ihmisen seksuaalisuutta ei usein enää pidetä eikä eletä molemminpuolisen rakkauden ja itsensä antamisen ilmaisuna aviopuolisoiden välillä. Samoin seksuaalisuuden suuntautuminen uuden elämän aikaansaamiseen asetetaan kyseenalaiseksi ja jopa kielletään.

Nämä ongelmat paavi Paavali VI näki jo yli 40 vuotta sitten ja mainitsi ne heinäkuun 25. päivänä 1968 julkaistussa kiertokirjeessään *Humanae vitae*. Tuo kirjoitus ja sen aihe herättivät julkaisuaikaan paljon keskustelua, joka on johtanut ajan myötä moniin erilaisiin käsityksiin ihmisen seksuaalisuudesta, kristillisestä moraaliopista ja myös kirkon auktoriteetista.

Kiertokirjeen syyt —ennen kaikkea kunnioitus ihmiselämää kohtaan, jokaisen persoonan arvokkuuden suojeleminen eikä vähiten aviollisen rakkauden edistäminen— ovat vielä tänäänkin ajankohtaisia. Vapauden käsitteen avulla harjoitettu individualismi on johtanut voimakkaaseen kritiikkiin kiertokirjettä kohtaan. Kuitenkaan seksuaalisuuden vapaa käyttö ei ole tehnyt ihmistä onnellisemmaksi eikä avioliittoja vahvemmiksi.

Toisaalta uudet tiedot ihmisen seksuaalisuudesta ovat tehneet mahdolliseksi käyttää kiertokirjeen suosittelemaa luonnollista perhesuunnittelun menetelmää seuraamalla naisen luonnollista rytmiä. Tällä tavalla kummallakin puolisolla on täysi vastuu oman seksuaalisuutensa käyttämisestä.

Pohjolan piispat asettuvat uudelleen *Humanae vitae* -kiertokirjeen sanoman taakse ja korostavat myös sen jatkuvaa ajankohtaisuutta, niin kuin paavi Benedictus XVI esitti puheessaan kiertokirjeen julkaisun 40. vuosipäivänä: "Kirkon opetusvirka ei voi olla mietiskelemättä aina vain uudella ja entistä syvällisemmällä tavalla avioliiton ja elämän synnyttämisen pohjimmaisia periaatteita. Mikä eilen oli totta, pysyy totena myös tänään."

Kirkon opetus, niin kuin se *Humanae vitae* -kiertokirjeessä ilmaistaan, ei ole monille ihmisille sellaisenaan selvä ja vaikuttaa omassa tilanteessa usein vaikeasti toteutettavalta. Sen sisin ydin ja perussanoma on ja pysyy totuutena vastuullisesta aviollisesta rakkaudesta. Sen syvälliseksi ymmärtämiseksi varsinkin nuoret ihmiset ja aviopuolisot tarvitsevat rohkaisua ja tukea omistautuneilta sielunhoitajilta. Heidän tehtävänsä on toisaalta julistaa lyhentämätön totuus ja toisaalta olla epäitsekkäästi ihmisten tukena, kun he kohtaavat haasteita.

Viime kuukausina julki tulleet seksuaalisen hyväksikäytön tapaukset, joihin papit ja kirkon työntekijät ovat syyllistyneet —myös meidän hiippakunnissamme—, ovat järisyttäneet kirkkoa raskaasti. Kirkon edustajat ovat tehneet pahaa nuorille, viattomille ihmisille. Näiden tekojen pahuus on sen tähden niin suurta, että ne ovat loukanneet tai jopa tuhonneet perin pohjin niiden ihmisten luottamusta, jotka ovat uskoutuneet sielunhoitajille ja siten kirkolle.

Meidän osanottomme koskee ensi sijassa niitä, joita on loukattu kajoamalla heidän ruumiiseensa ja sieluunsa. Kirkon nimissä me pyydämme heiltä anteeksi. Tiedämme, että uskovat, papit ja sielunhoitajat kärsivät näistä paljastuneista haavoista ja että he jakavat meidän häpeämme ja järkytyksemme. Oikeutetusti monet ihmiset kysyvät nyt, miten kirkko voi tämän tilanteen valossa pitää kiinni seksuaalisuutta koskevasta moraalistaan. Kuitenkin kirkon tehtävä on julistaa totuutta —myös ja nimenomaan silloin, kun se synnin takia on pimentynyt sen omissa riveissä.

Kiertokirje *Humanae vitae* kutsuu kunnioittamaan jokaista ihmiselämää ja puolustaa jokaisen persoonan arvokkuutta.

Elämä alkaa hedelmöittymisestä ja tästä hetkestä lähtien sitä on suojeltava sen luonnolliseen päättymiseen saakka tappamiselta, hyväksikäytöltä, väkivallalta ja nöyryyttämiseltä. Jotta tämä ajatus iskostuisi mieliimme, suosittelemme uudestaan, että vuosittain vietettäisiin elämän päivää kaikissa Pohjolan hiippakunnissa.

Tällaistä elämän päivää vietetään jo Ruotsissa, juuri kolmantena adventtisunnuntaina. Toivomme, että tätä sunnuntaita —joka osuu Kristuksen syntymän valmistusaikaan— vietettäisiin kaikissa hiippakunnissamme elämästä kiittämisen päivänä. Kiitollisuuteen elämän lahjasta liittyy aina myös haaste puolustaa ja kunnioittaa tätä elämää ja sen arvokkuutta sen kaikissa vaiheissa; siihen liittyy vieläpä heikkojen ja puolustuskyvyttömien ihmisten elämän suojeleminen sanoin ja teoin.

Paavi Paavali VI puolusti elämän rakastamista ja arvokkuutta kiertokirjeellään Humanae vitae. Paavi Benedictus XVI on uudelleen painottanut tämän viestin ajankohtaisuutta. Me Pohjolan piispat liitymme näihin paavillisiin sanoihin ja suosittelemme, että kaikki uskovat lukevat ne avoimin mielin ja ilman ennakkoluuloja.

Siunatkoon Jumala teitä kaikkia!

Piispanne Pohjoismaissa:

+Anders Arborelius OCD
Tukholman piispa
+ Czeslaw Kozon
Kööpenhaminan piispa
+Bernt Eidsvig Can.Reg.
Oslon piispa
Trondheimin apostolinen administraattori
+Peter Bürcher
Reykjavikin piispa
+Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa
+ Berislav Grgic
Tromssan piispaprelaatti
+Gerhard Schwenzer SSCC
Oslon emerituspiispa

Perhekongressin tapahtumista kerrotaan tarkemmin seuraavassa Fideksen numerossa.

Kiertokirje Humanae vitae on luettavissa kirkon kotisivulla: katolinen.net.

Paavi Benedictuksen ennakkotervehdys (5.5.2010)

Tervehdin sydämellisesti kaikkia, jotka osallistuvat Jönköpingissä Ruotsissa pidettävään perhekongressiin, myöhemmin tässä kuussa. Viestinne maailmalle on todellinen ilon tervehdys, sillä Jumalan meille antama avioliiton ja perhe-elämän lahja tarjoaa meille mahdollisuuden kokea jotakin siitä loppumattomasta rakkaudesta, joka yhdistää kolmea jumalallista persoonaa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä. Ihmiset, jotka on tehty Jumalan kuvaksi ja kaltaisiksi, on tehty rakkautta varten. Todellakin, olemuksemme ytimessä me haluamme rakastaa ja kaipaamme saada rakkautta myös takaisin. Vain Jumalan rakkaus voi täysin tyydyttää meidän syvimmät tarpeemme, mutta myös miehen ja vaimon rakkauden, vanhempien ja lasten rakkauden sekä sisarusten keskinäisen rakkauden kautta me saamme jo ennalta maistaa sitä rajatonta rakkautta, joka meitä odottaa tulevassa elämässä.

Avioliitto on todellinen pelastuksen välinen, ei vain aviopuolisoille vaan koko yhteiskunnalle. Niin kuin mikä tahansa tavoiteltava päämäärä, se asettaa meille vaatimuksia, haastaa meidät ja edellyttää meiltä valmiutta uhrata omat tarpeemme sen hyvän puolesta, joka toiselle siitä koituu. Se edellyttää meiltä suvaitsevaisuutta ja anteeksiantamisen tahtoa. Se kutsuu meitä vaalimaan ja suojelemaan uuden elämän lahjaa.

Ne onnekkaat meistä, jotka olemme syntyneet vakaaseen perheeseen, voivat nähdä siinä ensimmäisen ja kaikkein perustavimman hyveellisen elämän koulun ja hyvän kansalaisuuden ominaisuuksien perustan. Rohkaisen teitä kaikkia pyrkimyksissänne edistää ymmärrystä ja arvostusta sitä mittaamatonta hyvyyttä kohtaan, jota avioliitto ja perhe-elämä tarjoavat ihmisyhteisölle. Siunatkoon Jumala teitä kaikkia!

KATT/VIS

Suomen katolilaiset huolissaan ekumeniasta

Katolinen kirkko Suomessa julkisti perjantaina 30.4.2010 kannanoton, jossa se ilmaisi huolensa ekumeniasta. Kannanoton pontimena oli Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokous, jossa toukokuun alussa käsiteltiin selvitystä "Parisuhdelain seuraukset kirkossa". Alla kannanotto kokonaisuudessaan:

Katolinen kirkko Suomessa:

Suomen katolilaiset huolissaan ekumeniasta

Kun Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piispainkokouksen toimeksiannosta tehty mietintö "Kirkko ja rekisteröidyt parisuhteet" julkaistiin viime vuoden maaliskuussa, Katolinen kirkko Suomessa antoi 19.3.2009 kannanoton, jossa ilmaistiin huoli samaa sukupuolta olevien rekisteröityjen parisuhteiden rinnastamisesta avioliittoon. Mietinnön jälkeen Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piispainkokous julkaisi selvityksen "Parisuhdelain seuraukset kirkossa". Nyt piispainkokous esittää selvityksen käsittelemistä kirkolliskokouksessa.

Suomessa valtakirkon asemassa olevan evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen käsittelemillä asioilla on julkinen ja virallinen leima. Niiden vaikutukset tuntuvat koko suomalaisessa yhteiskunnassa riippumatta siitä, miten käsittely etenee ja minkälaisia päätöksiä tehdään. Tästä syystä Katolinen kirkko Suomessa katsoo, ettei kirkolliskokouksen käsittelyyn nouseva aihe ole vain toisen uskonnollisen yhdyskunnan sisäinen asia.

Yleismaailmallinen katolinen kirkko on viimeisten vuosikymmenten aikana joutunut toistuvasti puolustamaan ihmisen arvokkuutta ja vaatimaan ihmispersoonan kunnioittamista, mikä perustuu siihen, että ihminen on luotu Jumalan kuvaksi. Ihminen on siis myös osallinen muuttumattoman Jumalan totuudesta ja rakkaudesta. Jokaista ihmistä, myös erehtyvää ja syntiä tekevää, on kunnioitettava, vaikka hänen syntejään tai erehdyksiään ei voikaan hyväksyä.

Kristittyjen ykseyden edistämisen eli ekumenian kannalta Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen käsittelyyn tuleva parisuhdemietintö on merkittävä. Mikäli selvityksen linjaukset hyväksytään, kristittyjen yhteisymmärrys ihmisen olemukseen ja avioliittoon liittyvissä perusasioissa heikkenee. Katolinen kirkko Suomessa on tällaisesta kehityksestä syvästi huolissaan, koska sen sijaan, että teologinen yhteisymmärrys kristittyjen kesken edelleen kasvaisi, selvityksen linjausten hyväksyminen veisi juuri päinvastaiseen suuntaan ja heikentäisi ekumeenista yhteistyötä.

Helsingissä, huhtikuun 30. päivänä 2010

KATOLINEN KIRKKO SUOMESSA
+ Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

Linkkejä:
- (evl.fi) Kirkko ja rekisteröidyt parisuhteet -mietintö (http://evl.fi/evlfi.nsf/Documents/A62BEB619D717FF8C225757B003313FF/$file/Kirkko-ja-rekisteroidyt-parisuhteet-mietinto-1-2009.pdf)
- Kannanotto avioliiton suojelemiseksi (http://katolinen.net/?page_id=138)
- (evl.fi) Parisuhdelain seuraukset kirkossa -selvitys (http://kappeli.evl.fi/kkoweb.nsf/8055b7c73c38f56dc22571540045bfe2/eab73dbde4b89ab1c225770e00255f2d/$FILE/PARISUHDESELVITYS-10-2-2010.pdf)

Eksorkismi katolisessa kirkossa Suomessa

Vuonna 2000 joku kysyi isä Martti Voutilaiselta, olisiko mahdollista saada eksorkismia kirkolta. Piispa Verschuren oli jo kuollut ja isä Jan Aarts oli yleisvikaarina. Isä Martti, joka oli jo hyvin sairas, kysyi isä Janilta lupaa siihen, että isä Guy Barbier voisi saada valtuuden toimittaa tämän sakramentaalin, joka kuuluu piispan tai hänen vikaarinsa tehtäviin. Isä Jan antoi luvan. Kun isä Martti kysyi isä Guyn suostumusta ryhtyä eksorkistiksi, tämä kysyi: "Mutta mitä se on?" Näin kävi ilmi, että eksorkismin tunteminen oli kadonnut kirkosta.

Ainoa paikka Suomessa, jossa tunnettiin "paholaisesta vapauttaminen", oli Lohjalla ryhmä luterilaisia, jotka rukoilivat niiden ihmisten puolesta, joilla oli tässä asiassa ongelmia. Kyseessä ei kuitenkaan ollut eksorkismi. (Eräs luterilainen perhe oli saanut ryhmältä apua monen vuoden ajan, mutta pyysi sitten apua katoliselta kirkolta ja tuli autetuksi.)

Eksorkismi on katolisessa kirkossa sakramentaali, jonka toimittaminen kuuluu yksinomaan piispojen vallankäytön piiriin. Sakramentaali on merkki Jumalan kirkolle antamasta voimasta, mutta se ei ole yhtä voimakas kuin sakramentit, jotka ovat Kristuksen suoraa toimintaa nykyajassa.

Isä Guy aloitti uuden palvelutehtävänsä tietämättä tarkalleen, mitä siihen kuuluu. Ainoa asia, jonka hän alkoi ymmärtää, oli se että Pyhä Henki ohjasi häntä ja että ihmisiä saapui pyytämään apua. Kuinka nämä ihmiset tiesivät, että katolisessa kirkossa oli tämä mahdollisuus, jäi hänelle salaisuudeksi, mutta heitä tuli jatkuvasti: ihmisiä kaikista uskontokunnista tai ilman uskontoa, ihmisiä, joilla oli hyvin erilaisiä ongelmia.

Paholaisen toiminnassa on eri asteita:

"Possessio" (valtaaminen, riivaaminen) on vahvin mutta harvinainen. Paholaisen valtaan joutunutta auttaa vain eksorkismi.

"Obsessio" (pakkomielle) on tavallisempi. Se on paholaisen väkivaltainen ja jatkuva kiusaus, joka osoittaa että paholainen on kiinnostunut jostakin ihmisen elämän alueesta. Obsessio tarvitsee tavallisesti "pahasta päästämisen palvelua", eksorkismia. Mutta hyvä kristillinen elämä ja sakramenttien vastaanottaminen (erityisesti parannuksen sakramentin ja kommuunion) voi myös auttaa paholaisesta pääsemiseen.

"Opressio" (painostus) on paholaisen suoran toiminnan kevyin muoto. Jokainen voi vapauttaa itsensä siitä tavallisen rukouksen avulla pyytämällä apua Jeesukselta.

"Kiusaus" on paholaisen tavallisin työ. Jokaisella meistä on kokemusta siitä ja me pääsemme vapaiksi siitä rukouksen ja kristillisen elämän avulla.

isä Guy Barbier

KESÄLEIRIT STELLA MARISISSA 2010

TEEMA: KUTSUMUKSET

VARHAISNUORET su 6.6.- la 12.6. 10-13-vuotiaille.
Monipuolinen nuortenleiri nuorekkaalla johtoryhmällä.
Hinta: 100.-/ sisarukset 90,-/ ei-katolilaiset 120.-

LASTENLEIRI 1. su13.6.- la 19.6. 5-9-vuotiaille.
LASTENLEIRI 2. la 19.6.- pe .26.6.
Turvallinen ja hauska pienten lasten kesäleiri. Mahdollisuus olla viikon tai kaksi.
Viikkohinta: 90,-/ sisarukset 80,-/ ei-katolilaiset 120,-

SPORTTILEIRI ma 28.6. – la 3.7.10-13-vuotiaille.
Urheilullinen leiri nuorekkaalla johtoryhmällä. Paljon aktiviteetteja.
Hinta: 90,-/ sisarukset 80,-/ ei-kat. 110,-

PERHELEIRI 1. su 11.7. – la 17.7. kaikenikäisille.
Hiippakunnan tukema leiri perheille. Hinta: aikuinen 130,-/ lapset 5-12v. 50,-/ alle 4v. ilmaiseksi.

ISOSKOULUTUS su 11.7. – la 17.7.Yli 14-vuotiaille koulutus leiriohjaajaksi.
Kurssi on hiippakunnan nuorisotyötä ja antaa valmiuden toimia isosena leireillä. Koulutus on ilmainen, mutta edellyttää yhteistyötä perheleirin kanssa ja ohjelman järjestämistä lapsille.

PERHELEIRI 2. su 18.7. – la 24.7.
Jos on suurta kysyntää 1. leirille.

VAHVISTUSLEIRI su 25.7. – la 31.7. 14-16-vuotiaille
(TURUN seurakunta järjestää)

Lisätietoja ja ilmoittautumiset Katekeettiseen keskukseen: puh. 09-2416095, katekeesi@catholic.fi.

Ilmoita henkilötiedot, osoite, puh.no, ruoka-allergiat, muut rajoitteet.

Avustusten saamiseksi kannattaa ottaa ajoissa yhteyttä sosiaalivirastoon lasten lomarahoitukseen, jos on tilapäisiä maksuvaikeuksia.

Leiriavustajia, vapaaehtoisia aikuisia ja koulutuksen käyneitä isosia tarvitaan joka leirille. Ota yhteyttä Maijuun: 09-2416095 tai 0505440871.

Veni, Sancte Spiritus

**Tule, Henki Jumalan,
meihin liekkis loistava
taivaastasi vuodata.**

**Tule, isä köyhien,
tule tuoja lahjojen,
tule valo sydänten,**

**Lohduttaja parahin,
sielun vieras rakkahin,
virvoittaja suloisin.**

**Työssä kuorman
huojennat,
helteessämme virvoitat,
itkussamme lohdutat.**

**Valkeus sä autuain
sydänsopet uskovain
täytä nöyräin, anovain.**

**Ilman sinun voimaasi
ihminen jää kurjaksi
perin turmeltuneeksi.**

**Pese meistä saastainen,
vihmo kuiva,
kuumeinen,
terveeksi tee haavainen.**

**Jäykkä meissä taivuta,
kylmä meissä lämmitä,
vääristynyt ojenna.**

**Anna uskovillesi,
sinuun turvaavillesi
pyhät lahjas seitsemän.**

**Anna palkka hyveille,
autuus pelastetuille,
riemu taivaan elämän.**

Guido Reni: Pyhä Kolminaisuus. Ss. Trinità dei Pellegrini, Rooma.

En självrannsakan – lever jag ett kristet liv?

Hur använder jag min tid? Av dygnets 24 timmar hur mycket tid tillbringar jag med Gud, i bön, meditation eller i kyrkan? Är bönen en verklig del av mitt dagliga liv? Hur mycket tänker jag på Gud i samband med mitt arbete – allt vad jag gör borde ju vara i Guds ära? Ber jag för andra, för de som är i svåra situationer, för gamla, unga och sjuka?

Vill jag verkligen lära känna Jesus Kristus bättre än vad jag för tillfället gör? Hur ofta läser jag Bibeln, i synnerhet Nya Testamentet? Ber jag till Guds moder Maria? Är rosenkransen en del av min vardag och min existens?

Hur förbereder jag mig inför mässan på söndagarna? Läser jag evangelietexten och mediterar över den på förhand? Lyssnar jag på predikan och försöker jag förstå den?

Hur lever jag med mina med-kristna? Godkänner och förlåter jag dem? Ber jag för dem?

Följer jag de tio budorden och kyrkans andra bestämmelser och råd? Hur kämpar jag emot frestelserna? Genom bikt, försakelse och bot?

Hur förhåller jag mig till lidande? Ser jag lidandet som en möjlighet att komma närmare Kristi kors?

Vad betyder det för mig att vara kristen - att ”leva med Kristus” såsom apostlarna på sin tid gjorde? Ber jag om den Heliga Andens nådegåvor så att Kristus kan verka genom mig i det dagliga livet – i vardagen?

Källa: Fader Guy Barbier

Rukouksen apostolaatti

Toukokuu

Että häpeällinen ja kauhea ihmiskauppa, joka koskee miljoonia naisia ja lapsia, loppuisi.

Että papit ja sääntökuntiin kuuluvat veljet ja sisaret sekä maallikot, jotka tekevät apostolista työtä, osaisivat tuoda lähetystyön intoa niihin yhteisöihin, joita he palvelevat.

Kesäkuu

Että kaikki kansalliset ja kansainväliset instituutiot kunnioittaisivat ihmiselämää sikiämisestä luonnolliseen kuolemaan asti.

Että Aasian kirkot, jotka ovat ”pieni lauma” ei-kristittyjen kansojen joukossa, kertoisivat evankeliumista taitavasti ja antaisivat iloiten todistuksen uskostaan.

Böneapostolatet

Maj

Att den ovärdiga människohandeln får ett slut.

Att de som ägnar sig åt apostoliskt arbete också inspirerar många andra att bli apostlar.

Juni

Att alla individer och institutioner respekterar det mänskliga livets värdighet från befruktningen till den naturliga döden.

För de kristna i Asien, att de växer i kärlek till Herren och så hjälper många andra att lära känna Kristus.

Piispa Paul Verschuren, sillanrakentaja, pontifex (1925-2000)

Maaliskuussa kymmenen vuotta sitten me katolilaiset menetimme karismaattisen johtajan, jonka ainutlaatuinen persoona valloitti sydämiä yli kirkkokuntien rajojen. 1960-luvulta uudelle vuosituhannelle ulottunut mittava elämäntyö kirkossamme katkesi yllättäen ja jätti pitkäksi aikaa tyhjän tilan pappien, sisarten ja aktiivisten maallikoiden elämään. Nyt vuosikymmen myöhemmin muistoissa nousevat esiin ennen kaikkea piispa Paulin älyllinen hengellisyys, energisyys ja iloisuus, hänen poikkeuksellinen tilannetajunsa ja jopa absurdi huumorinsa sekä kyky olla hetkessä läsnä. Piispa Paul ohjasi kirkon kehitystä avoimuuden hengessä yhä suurempaan yhtenäisyyteen ja vastuun jakamiseen. Vuoropuhelussa ja kohtaamisissa hän onnistui inspiroimaan yhteisöjä ja yksilöitä asettamaan tavoitteet yhä korkeammalle.

Paavi Johannes XXIII lanseeraama käsite ”aggiornamento” kuvastaa Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen työtä leimaavia pyrkimyksiä vuoropuheluun nykyajan ilmiöiden kanssa. Vastuu sen toimeenpanemisesta Suomessa lankesi vuonna 1967 virkaansa nimitetylle uudelle piispallle, joka kommentoi kirkolliskokouksen tapahtumia värikkäästi hiippakuntalehdessä. Koulutukseltaan piispa oli paitsi kanonisen oikeuden tohtori myös oikeustieteen lisensiaatti. Tiedotustoiminta tehostui, katekeettinen työ organisoitui ja maallikkojen vastuu monista kirkon toiminnoista korostui. Monenlaisia neuvostoja perustettiin. Niistä ensimmäinen oli liturginen toimikunta, jonka tehtävänä oli kääntää tekstejä suomen kielelle. Hiippakunta ja myöhemmin myös seurakunnat saivat omat talousneuvostonsa.

Ovet auki

Ovet avautuivat piispa Paulin kautena moniin suuntiin, joista todistavat mm. ekumeenisen neuvoston jäsenyys, Ars Vaticana- näyttely Ateneumissa 1980-luvulla ja paavin vierailu pohjoismaihin vuonna 1989. Sisarkuntia rantautui Suomeen: ursuliini- ja birgittalaissisaret sekä karmeliitat. Seurakuntaelämää kehitettiin diasporassa kuten Kouvolan seudulla ja Oulussa. Piispa osallistui ahkerasti seurakuntien elämään, joskin monet ulkomaanmatkat velvollisuuksineen veivät hänet milloin Roomaan, milloin muihin Euroopan kaupunkeihin tai Pohjoismaihin, joihin piispalla oli tiiviit yhteydet mm. piispainkokouksen puheenjohtajana. Piispan tehtävistä vaativimpia oli varmaankin taloudellisen tuen hankkiminen Suomen katoliselle kirkolle ja sen useille korjaus- ja rakennushankkeille. Bonifatiuswerk Saksasta rahoitti mm. Stella Mariksen saneerauksen 1982. Vuosia piispa oli lisäksi Kalleimman veren sisarten ylläpitämän englantilaisen koulun johtokunnan ja myöhemmin sen säätiön hallituksen puheenjohtaja, NKU:n (Nordisk Katolsk Utvecklingshjälp) puheenjohtaja ja myös Suomen Caritaksen moderaattori. Yhteisvastuu ja maailman hätä olivat usein hänen saarnojensa teemoina ja hän tuki Caritaksen toimintaa sekä henkisesti omalla inspiroivalla persoonallaan että taloudellisesti.

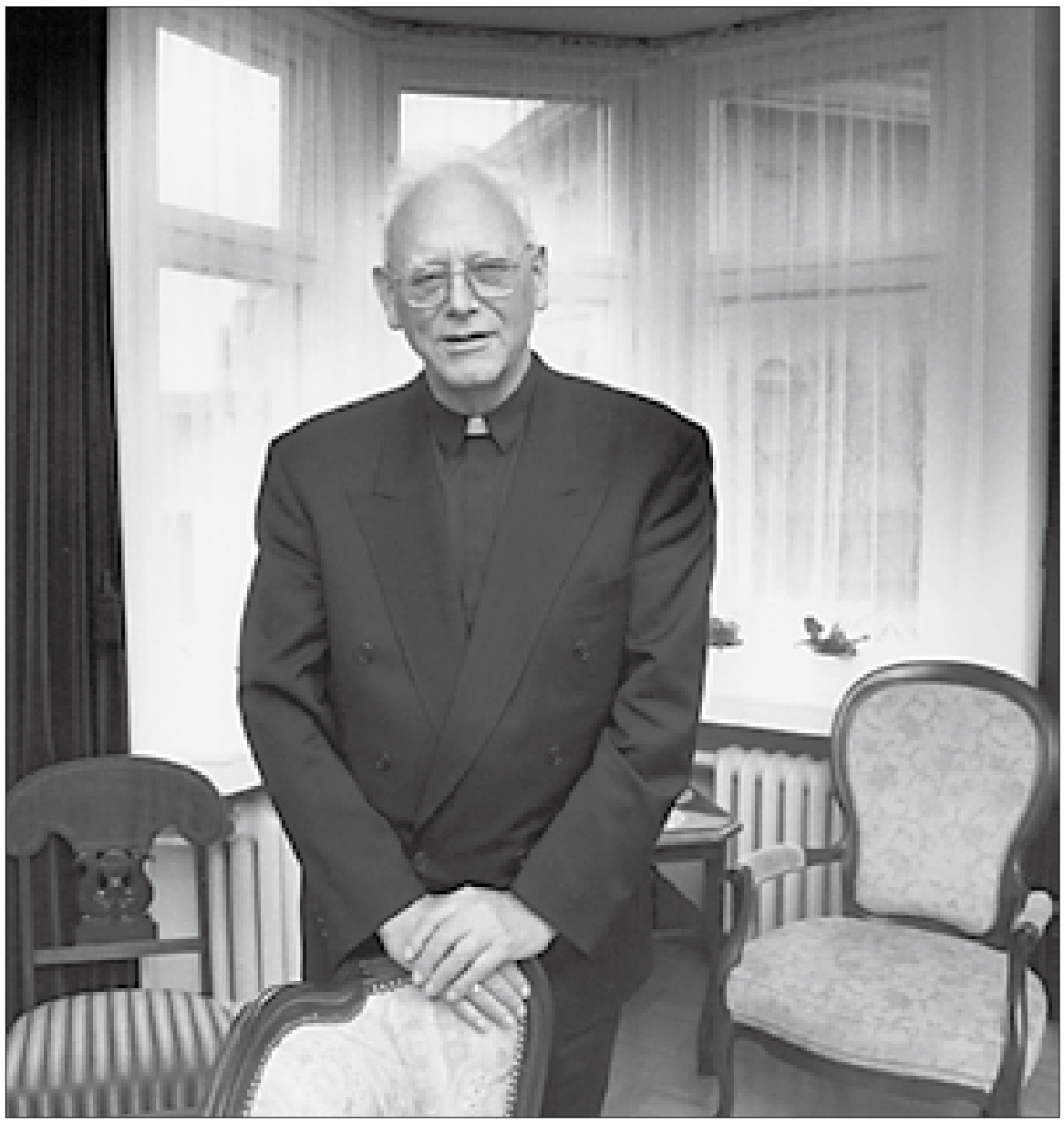

Kulttuuri

Helsingin piispojen ekumeenista klubia piispa Paul piti kovasti arvossa, samoin jäsenyyttään Rotary-klubissa, joka tarjosi näköalapaikan yhteiskunnan monille eri aloille. Monet katolilaiset muistavat piispa Paulin myös suurena musiikin ystävänä, jonka lempisäveltäjiä olivat mm. Mahler, Mozart ja Wagner. Lempikirjailijoista hän mainitsi eräässä haastattelussa Patrick Whiten, P.G. Woodhousen ja Shusaku Endon. Lisäksi hän seurasi Booker-prize ehdokkaiden listaa ja luki mielellään palkittujen kirjailijoiden teoksia. Hänen persoonastaan ja huumorintajustaan saa viitteitä siitä, että elokuvaohjaajista juuri Woody Allen kiinnosti häntä ja hän kävi tilaisuuden tullen katsomassa tämän elokuvia.

”In Christo omnes”, ”Kaikki Kristuksessa” oli piispa Paulin vaakunan tunnuslause ja se oli myös hänen saarnakokoelmansa nimi (1984). Kokoelma heijastelee kirkon liturgisen ja hengellisen elämän perusteita, raamattua, traditiota ja kirkon käytäntöä. Siinä on myös ajan hermolla olevia puheenvuoroja, joita piispa esitti ekumeenisissa yhteyksissä.

Puhuessaan Neitsyt Mariasta eräässä ekumeenisessa tilaisuudessa piispa Paul ei epäröi lainata Martti Lutheria. ”Luther kirjoittaa: Jumalan äitinä Maria on korotettu kaikkia ihmisiä korkeammalle. Kukaan ei ole hänen kaltaisensa, sillä hänellä on lapsi yhdessä taivaallisen Isän kanssa. Yhteen sanaan on yhdistetty koko hänen kunniansa, kun häntä nimittäin kutsutaan Jumalan äidiksi.” Piispa päättää lisäksi loppurukouksensa Lutherin sanoin: Tämän suokoon meille Kristus rakkaan äitinsä, Marian, esirukouksen ja tahdon kautta. Amen.”

Newman

Lopuksi on vielä mainittava piispan Newman-harrastus, josta monet katoliset ystävät ovat perillä. Kardinaali John Henry Newman (1801-1890) siirtyi anglikaanisesta kirkosta kalvinilaiseen herätysliikkeeseen ja lopulta katoliseen kirkkoon. Newmanin Pieni rukouskirja, joka on käännetty suomeksi jo 1979 Sisälähetysseuran kustantamana, on hyvä johdanto kardinaalin uskoon ja ajatteluun. Useat piispan ystävät ovat saaneet kirjan lahjaksi ja käyttäneet sitä piispan tavoin mietiskelyn apuna. Kirja alkaa näin:

Piispa Teemu Sipon SCJ puhe Pyhän Henrikin katedraalissa 19.2.2010 piispa Paul Verschurenin muistoksi

Me vietämme tänään kymmenen vuotta sitten edesmenneen piispa Paul Verschurenin muistomessua. Useimmat meistä muistavat hänet erittäin hyvin Helsingin piispana. Kymmenen vuotta sitten vietimme hänen hautajaisiaan tässä kirkossa, jossa hän lukemattomia kertoja oli viettänyt piispanmessua.

Monilla meistä on omat henkilökohtaiset muistonsa hänestä. Hän oli suuri ihminen, paitsi kooltaan myös hengeltään. Mielestäni emme voi olla tarpeeksi kiitollisia hänen yli kolmekymmentä vuotta kestäneestä kaudestaan piispana, kaikesta siitä, miten hän rakensi tätä hiippakuntaa, loi suhteita muihin kirkkoihin ja instituutioihin ja miten hän nautti suurta arvonantoa yli rajojen. Varmaankin hänen pääasiallinen työnsä oli uudistaa hiippakuntaa Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen suuntaviivojen mukaan. Piispa Paul oppi vuosien kuluessa rakastamaan hiippakuntaansa. Hän tunsi lukemattomia hiippakuntalaisia nimeltä ja oli ystävä monille ihmisille.

Pappeja kohtaan hän oli vaativa ja kannusti heitä yhä uudelleen pastoraalisiin ponnistuksiin seurakuntien hyväksi. Hän iloitsi sääntökuntien olemassaolosta, monista sisarkunnista, joista monet hän itse oli kutsunut hiippakuntaan. Hiippakunnan keskukset olivat hänelle tärkeitä. Niistä Stella Maris oli varmaankin hänen silmäteränsä.

Pyhä Henrik oli piispa Paulille suojeluspyhimys. Piispan viimeinen pyhiinvaellus viikkoa ennen hänen poismenoaan oli tämä Pyhän Henrikin kirkko, johon hän tuli ja jossa hän polvistui alttarin eteen vähän sen jälkeen, kun pyhän Henrikin reliikki oli asetettu alttariin.

Me muistamme tänään tätä paimentamme ja pyydämme Herraa antamaan hänelle taivaassa palkan kaikesta siitä hyvästä, mitä hän on tehnyt. Me saamme varmastikin pyytää, että hän itse rukoilisi meidän ja koko Helsingin katolisen hiippakunnan puolesta.

”Jumala on luonut kaikki asiat hyvää varten, kaiken suurinta hyväänsä varten, kunkin omaa hyväänsä varten. Mikä on hyvää yhdelle, ei ole hyvää toiselle; mikä tekisi yhden ihmisen onnelliseksi, tekisi toisen onnettomaksi. Jumala on määrännyt minut, ellen puutu hänen suunnitelmaansa, saavuttamaan sen, mikä on oleva suurin onneni.”

Helena Langinvainio

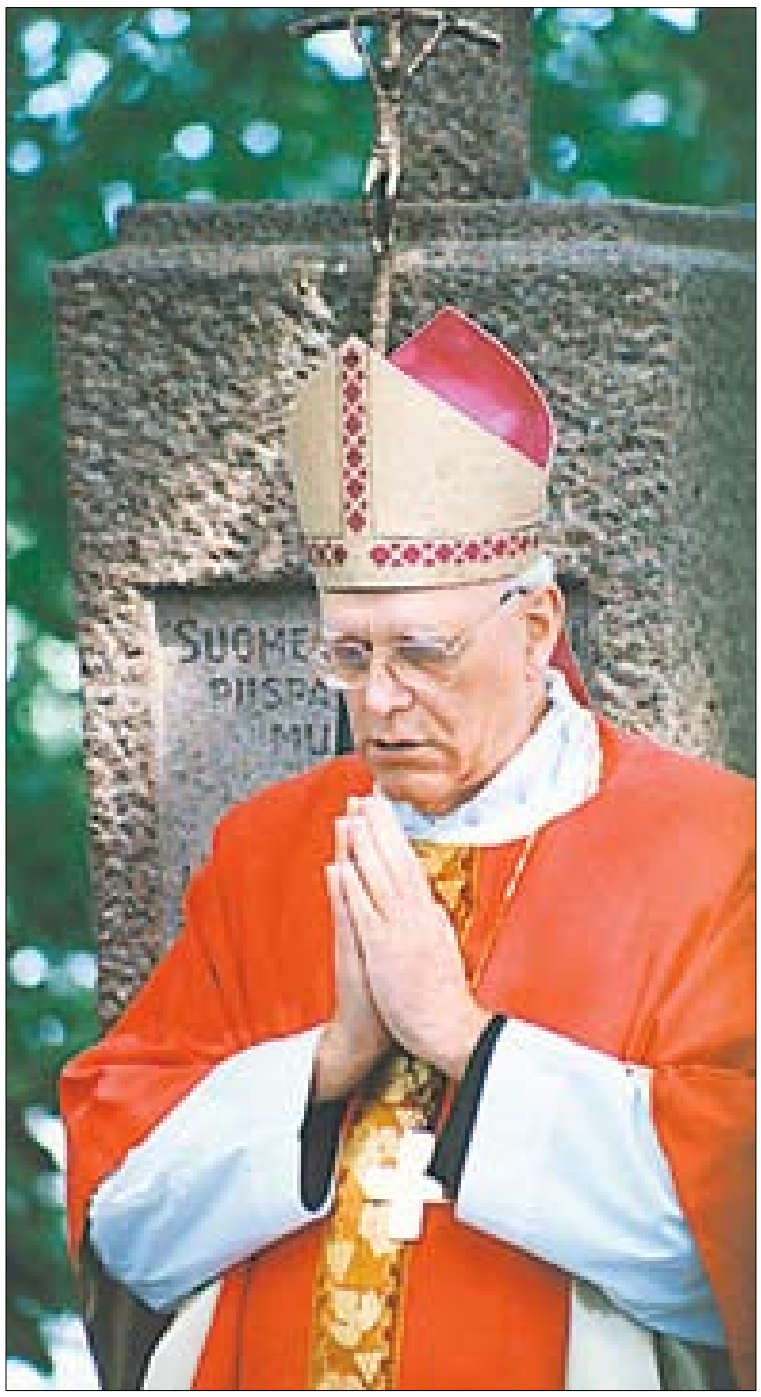

Monsignore Paul Verschuren SCJ

syntynyt 26.3.1925
kuollut 19.2.2000

Helsingin piispa 1967-1998.

Vihittiin papiksi 19.3.1950. Nimitettiin Helsingin seuraajapiispaksi ja Aquae Sirensesin titulaaripiispaksi 21.4.1964. Vihittiin piispaksi 16.8.1964 (pääkonsekraattori oli piispa Cobben). Seurasi Helsingin piispaa 29.6.1967. Erosi 18.9.1998.

Saarna helluntaiksi

Rakkaat kristityt, kun tänään yhdessä koko kirkon kanssa vietämme riemulla helluntaita, mieleeni palautuu kohta vanhasta rukouksesta, joka on nykyisin osa neljättä eukaristista rukousta. Sitä rukoillaan meillä vain harvoin, mutta se juontuu bysanttilaisesta pyhän Jaakobin liturgiasta. Tuo rukous toteaa seuraavasti: ”Jotta me emme enää eläisi itsellemme, vaan hänelle, joka meidän edestämme kuoli ja nousi kuolleista, [Kristus] lähetti luotasi, Isä, uskoville esikoislahjaksi Pyhän Hengen, joka jatkaa maailmassa Poikasi työtä ja täydentää kaiken pyhityksen”.

Hetki sitten kuulemamme lukukappaleet johdattivat meidät tähän Pyhän Hengen ja sen kautta Kristuksen kirkon salaisuuteen. Rukousta lainaten Pyhän Hengen piirteistä ensimmäinen toteutuu, ”jotta me emme enää eläisi itsellemme, vaan hänelle, joka meidän edestämme kuoli ja nousi kuolleista”. Jeesus Kristus tuli maan päälle kuolemaan ja nousemaan kuolleista meidän ja meidän pelastuksemme tähden, ottamaan viattomana Karitsana pois sen maailman synnin, joka loppujen lopuksi on tavalla tai toisella epäusko. Vaikka vanhan liiton kansa oli kuullut profeettojen todistukset, se ei ollut tunnistanut niiden täyttymystä Kristuksessa. Vaikka opetuslapset olivat seuranneet Jeesusta, joka oli sanonut ”älkää pelätkö” (Matt. 14:27), he olivat evankeliumin mukaan koolla lukittujen ovien takana, sillä ”he pelkäsivät” (Joh. 20:19). Vaikka Jeesus itse oli valinnut apostolit, nämä olivat joko paenneet tai kieltäneet hänet.

Tällainen on se pelkoon ja toimettomuuteen johtava epäusko, joka saa ihmisen sulkeutumaan ja suojelemaan oman pientä maailmansa, siis elämään itselleen. Niin voi tapahtua meille kristityillekin, jos me vaikenemme kristityn todistuksestamme. Nykyaikana kuulee usein miten uskonto vaikeuttaa ja rajoittaa elämää tai siitä miten uskonnoton yhteiskunta olisi jopa toivottava. Erityisesti täällä Suomessa tunnemme miten elämän lahjaa, perhettä ja kristinuskon totuutta on vaikeaa puolustaa ja miten meitä usein ei tahdota edes kuunnella. Meille ei anneta aina edes puheenvuoroa. Pelko saattaa näin vallata meidätkin. Mutta juuri silloin me voimme opetuslasten tavoin ottaa vastaan elämäämme ylösnousseen Jeesuksen Kristuksen, joka sanoo ”Rauha teille. Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin minä lähetän teidät” (Joh. 19:21). Sama Jeesus puhaltaa meihinkin Henkensä, niin hän on jo tehnyt kasteen ja vahvistuksen sakramenttien kautta. Ja tämä on se Henki, jonka psalmin sanoin ”luo uutta elämää, se uudistaa maan kasvot” (Ps. 104:30), saaden todistamaan ylösnousseesta Kristuksesta. Elämään todella.

Neljäs eukaristinen rukous muistuttaa meitä toisesta Pyhän Hengen piirteestä, kun se sanoo: [Kristus] lähetti luotasi, Isä, uskoville esikoislahjaksi Pyhän Hengen”. Jumala on yksi ja Pyhä Henki on totisesti annettu lahjana, joka Isästä ja Pojasta lähtee ja jota Isän ja Pojan kanssa palvotaan ja kunnioitetaan. Kuten apostoli Paavali muistuttaa, yksin Pyhä Henki saa meidätkin tunnustamaan, että ”Jeesus on Herra” (1. Kor. 12:3). Pyhää Henkeä, ja hänen seitsemää lahjaansa ei voida koskaan erottaa Kristuksesta, sillä ne kuuluvat täyteydessään itse Kristukselle, mutta niitä ei voida erottaa myöskään pyhästä kirkosta, joka on Kristuksen ruumis.

Joskus kuulee jonkun sanovan erityisesti erilaisissa lahkoissa, että ”Henki on johdattanut minut siihen tai tuohon”, usein mitä virheellisimpään tulkintaan, ratkaisuun tai valintaan. Tosiasiassa Pyhä Henki ei koskaan, ei koskaan johdata ketään johonkin mikä olisi Kristuksen hengen, kirkon uskon tai opetuksen vastaista. Meidän on syytä tunnustaa tämä itsellemme ja toisillemme. Kuten tämän messun prefaatio muistuttaa, Pyhä Henki päinvastoin yhdistää ”kielten moninaisuudet tunnustamaan yksimielisesti samaa uskoa” Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen.

Tämä johdattaa meidät Pyhän Hengen kolmanteen piirteeseen. Se on kirkon salaisuus. Runsas vuosi sitten pyhä isä Benedictus XVI kuvasi kirkon salaisuutta vertaamalla sitä katedraalikirkkoon, joka voisi yhtä hyvin olla tämä Pyhän Henrikin katedraali (vrt. saarna New Yorkissa 19.4.2008). Jos tarkastelemme kirkkoa vain ulkoa, se näyttää helposti etäiseltä. Se ei välttämättä edes vedä puoleensa. Mutta kun astumme sisälle katedraaliin, näemme hetkessä lasi-ikkunoiden loiston, rukoilevan kansan, monet kutsumukset ja armolahjat, karitatiivisen työn, loputtoman lämmön ja rikkauden.

Myös meillä kristityillä on vaarana asettua kirkon ulkopuolelle tai jopa yläpuolelle. Silloin näemme valitettavan monien journalistien tavoin pelkät maalliset tilastoanalyysit, toisten kristittyjen synnit ja rikkomukset, kirkon historiassa tehdyt virheet tai nykyajan monet ongelmat. Vain yksi voi viedä meidät todella ”sisälle” kirkkoon, opettaa meidät tunnistamaan Kristuksen, hyvän paimenen, pelastavan läsnäolon keskellämme ja avata meille kirkon kauneuden ja suuruuden. Tuo yksi on Pyhä Henki. Ja siksi jo pyhä Augustinus ei epäröinyt opettaa: ”Siinä määrin kuin joku rakastaa Kristuksen kirkkoa, hänellä on Pyhä Henki”.

Toisessa lukukappaleessa apostoli Paavali kuvaa seikkaperäisesti kirkon salaisuutta. Hän ei kirjoita synneistä, puutteista eikä virheistä, vaan päinvastoin lukemattomista armolahjoista, rikkauksista, joista ensimmäinen on yhteinen uskomme ylösnousseeseen Jeesukseen Kristukseen, joka on Herra. Pyhä Henki herättää yhdessä ja ainoassa Kristuksen ruumiissa loppumattomat karismat ja palvelutehtävät. Hän on herättänyt profeetat, tunnustajat ja marttyyrit, loputtomat autuaat ja pyhät. Tällainen on luonnoltaan se yksi, pyhä, katolinen ja apostolinen kirkko, joka pyhän Jaakobin liturgian sanoin Jumalan sanan ja sakramenttien armosta jatkaa maailmassa [Kristuksen] työtä ja täydentää kaiken pyhityksen. Siinä ”yksi ja sama Henki on yhdistänyt meidät, kaikki me olemme saaneet juoda samaa henkeä” (1. Kor. 12:13).

Tämä Kristuksen kirkko ei elä tilastoista, maailman medioista eikä maallistuneen kulttuurin hyväksynnästä. Se elää Jumalan sanasta ja sakramenttien armosta, aivan erityisesti eukaristiasta. Pyhä Efraim kuvaa Pyhän Hengen vaikutusta kirkon elämään eukaristiassa hyvin kauniisti seuraavalla tavalla: ”Kristus kutsui elävää ruumistaan leiväksi, täyttäen sen itsellään ja Hengellään. Ja se joka syö sitä uskossa, syö tulta ja Henkeä. (Hän sanoo:) Ottakaa ja syökää tästä kaikki ja syökää sen mukana Pyhä Henki. Se on totisesti minun ruumiini”. Näin suuri on kirkon salaisuus. Emme voi koskaan väsyä sitä ihailemasta ja rakastamasta sitä ja elämästä sitä todeksi.

Rakkaat kristityt, kun me tänään helluntaina Kristuksen ylösnousemuksen riemussa käymme pyhän eukaristian pöytään, rukoilkaamme koko kirkolle, erityisesti omalle hiippakunnallemme ja meistä jokaiselle aitoa Pyhän Hengen johdatusta. Tehkäämme niin yhdessä Neitsyt Marian kanssa, sillä Pyhän Hengen lahjaa odottaneet opetuslapset ”pitivät kaikki yhtä ja rukoilivat lakkaamatta yhdessä Jeesuksen äidin, Marian, kanssa” (Apt. 1:14). Ja kun me rukoilemme, sanokaamme halleluja-säkeen sanoin: ”Tule, Pyhä Henki, täytä uskoviesi sydämet ja sytytä niin rakkautesi tuli”. Niin, tule Pyhä Henki, tule lohduttaja ja kaiken eläväksi tekijä, tule ja täytä sydämet. Täytä minunkin sydämeni.

Tuomo T. Vimpari

Saarna Pyhän Henrikin katedraalissa helluntaina 2009.

Seurakunnat

HELSINKI

PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALISEURAKUNTA

Pyhän Henrikin aukio 1 A, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl; 2. su ranska; 4. su esp; 5. su engl), 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja ja perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe messu 18.00, ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

21.5. pe 19.00 katekeesi aikuisille
22.5. 18.00 helluntain aattomessu ja kirkkoonottaminen
23.5. su helluntaisunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
25.5. ti 19.00 katekeesi aikuisille
28.5. pe 19.00 katekeesi aikuisille
29.5. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
30.5. su Pyhä Kolminaisuus: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
1.6. ti 19.00 katekeesi aikuisille
5.6. la 11.00 pappiskandidaattien admissio kirkossa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
6.6. su Kristuksen Ruumiin ja Veren juhla: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 18.00 iltamessu
12.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
13.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): Ei messua tänä aikana.
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 23.5. su 16.00

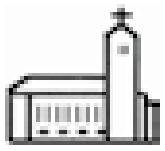

PYHÄN MARIAN SEURAKUNTA

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu suomeksi, su 10.00 päämessu suomeksi, kirkkokahvit, 11.30 messu, kirkkokahvit (1. su ruotsi; 2. ja 4. su lastenmessu; 3. su vietnami; 5. su saksa), kuukauden 2. su 16.00 messu espanjaksi, kuukauden 3. su 16.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi, kirkkokahvit. Ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu, la 9.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukkorukous, to ja pe adoraatio 18.30-19.00. Rippitilaisuus ti, ke, to, pe, la 17.30–18.00, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Confessions Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30–18.00, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia avoinna ti-pe 9-12 ja 13-16. Parish office open: Tues.-Fri. 9-12 and 13-16.

22.5. la autuas Hemming: 9.30 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi, 18.00 kirkkoonottaminen katedraalissa
23.5. su helluntaisunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
29.5. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
30.5. su Pyhä Kolminaisuus: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu saksaksi (vahvistuksen sakramentti)/Messe auf Deutsch (mit Firmung), 18.00 messu englanniksi/Mass in English
5.6. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
6.6. su Kristuksen Ruumiin ja Veren juhla: 10.00 messu suomeksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
11.6. pe Jeesuksen pyhän sydämen juhla: 18.00 iltamessu, 18.45-19.15 adoraatio
12.6. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
13.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

TURKU

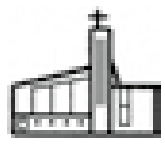

PYHÄN BIRGITAN JA AUTUAAN HEMMINGIN SEURAKUNTA

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi/Mass in English or Latin. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

22.5. la 10.30 lastenkerho, 13.15 maalauskerho, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
23.5. su helluntaisunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 Mass in English
30.5. su Pyhä Kolminaisuus: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
5.6. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
6.6. su Kristuksen Ruumiin ja Veren juhla: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu latinaksi
12.6. la 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
13.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: 5.6. la 10.00
Eurajoki: 23.5., 6.6. su 15.00
Pori: Ei messua tänä aikana.

JYVÄSKYLÄ

PYHÄN OLAVIN SEURAKUNTA

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English. Ma 18.00 messu ja 18.30 adoraatio (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6), ti 7.00 messu, ke 18.00 messu ja 18.30 adoraatio, to 7.00 messu, pe 7.00 messu ja 18.00 adoraatio, la 9.00 messu. Rippitilaisuus ke ja su puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan. Confessions on Wednesdays and Sundays 30 mins before Mass and on request.

22.5. la 9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnnassa, 15.00 messu Mikkelissä
23.5. su helluntaisunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
24.5. ma 19.00 katekeesi aikuisille
26.5. ke 14.00 senioreiden tapaaminen
30.5. su Pyhä Kolminaisuus: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English
6.6. su Kristuksen Ruumiin ja Veren juhla: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English
11.6. pe Jeesuksen pyhän sydämen juhla: 18.00 messu
13.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): Ei messua tänä aikana.
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): Ei messua tänä aikana.
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): Ei messua tänä aikana.
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 23.5. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 22.5. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 22.5. la 11.00 (9.45 uskonnonopetus)
Varkaus (ort. kirkko, Taipaleentie 26): Ei messua tänä aikana.

SENIORIT
26.5. ke 14.00

TAMPERE

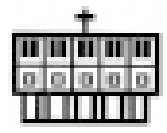

PYHÄN RISTIN SEURAKUNTA

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu englanniksi/Mass in English. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

21.5. pe 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
23.5. su helluntaisunnuntai: 10.30 juhlamessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.5. to 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
28.5. pe 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
29.5. la 8.30 messu
30.5. su Pyhä Kolminaisuus: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.6. su Kristuksen Ruumiin ja Veren juhla: 10.30 juhlamessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
11.6. pe Jeesuksen pyhän sydämen juhla: 18.00 juhlamessu
12.6. la ei messua
13.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 6.6. su 15.00
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 18.7., 22.8. su 16.00 (Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 29.8. su 18.00
Kurikka (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 12.6. la 18.30
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 21.5., 6.8. pe 18.00
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 12.6., 3.7., 17.7., 21.8. la 16.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 30.5. su 12.00, 3.7. la 12.00, 18.7., 22.8., 29.8. su 12.00
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 22.5., 7.8., 4.9. la 16.00
Vaasa (ort. kirkon srksali, Koulukatu 45): 12.6., 3.7., 17.7., 21.8. la 16.00

KOUVOLA

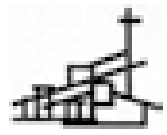

PYHÄN URSULAN SEURAKUNTA

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

23.5. su helluntaisunnuntai: 18.00 juhlamessu
27.5. to 18.00 iltamessu
30.5. su Pyhä Kolminaisuus: 11.00 messu, seurakunnan nimikkojuhla, ensikommuuniojuhla
31.5. ma 18.00 iltamessu
3.6. to 18.00 iltamessu
4.6. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
6.6. su Kristuksen Ruumiin ja Veren juhla: 11.00 messu
10.6. to 18.00 iltamessu
11.6. pe Jeesuksen pyhän sydämen juhla: 18.00 messu
13.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 11.00 messu
17.6. to 18.00 iltamessu
20.6. su kirkkovuoden 12. sunnuntai: 11.00 messu

DIASPORA
Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): 23.5. su 11.00
Kotka (Hovisaaren ev.lut. srk-talo, Ruunumaankatu 3): Ei messua tänä aikana.
Lahti (ort. kirkko): Ei messua tänä aikana.
Lappeenranta (ort. kirkko): Ei messua tänä aikana.

Kesällä ei vietetä messuja diasporassa.

Pyhän Ursulan kirkossa Kouvolassa on kesällä joka sunnuntai messu tai sanan jumalanpalvelus ja kommuunion jakaminen klo 11.00.

OULU

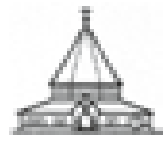

NASARETIN PYHÄN PERHEEN SEURAKUNTA

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Sähköposti perhe(at)catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Pe 17.00 ristintiehartaus ja messu. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

23.5. su helluntaisunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
30.5. su Pyhä Kolminaisuus: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu
6.6. su Kristuksen Ruumiin ja Veren juhla: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
13.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu

DIASPORA
Tornio (Kirkkokatu 13): 6.6. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 23.5. su 17.00

Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): Ei messua tänä aikana.

TOIMISTOT

KATEKEETTINEN KESKUS

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Fax 09-5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi.

KATOLINEN TIEDOTUSKESKUS

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net. Avoinna arkisin 10-16.

KESKUKSET

STELLA MARIS

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793, fax 019-335892. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

STUDIUM CATHOLICUM

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on avoinna tiistaina ja torstaina klo 10-16 sekä keskiviikkona klo 10-18. Kirjasto on kiinni kesä-, heinä- ja elokuun ja avoinna jälleen keskiviikosta 1.9. alkaen. **Kappelissa** vietetään messua maanantaina, keskiviikkona ja perjantaina klo 8.20. Torstaisin ekumeeninen rukoushetki klo 8.30. Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

SUOMEN CARITAS

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

TAPAHTUMIA

BIRGITTALAISJÄRJESTÖN MAALLIKKO-OBLAATIT

Birgittalaisjärjestön maallikko-oblaattien kuukausikokous Turun luostarissa pe 28.5. klo 16.30. Elokuussa oblaattien Vadstenanmatka! Kotisivu: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit

GREGORIUS-YHDISTYS

Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu **gregoriusyhdistys.wordpress.com**. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Nikodemus Heikman. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

JEESUKSEN PYHÄN SYDÄMEN MAALLIKOT (SCJ)

Moderaattori Wieslaw Swiech SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-5792426.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Harjuviita 18 A 28, 02110 Espoo, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

PYHÄN HENRIKIN YHDISTYS

Pyhän Henrikin yhdistyksen uusi hallitus: Vuosikokouksessa 7. huhtikuuta 2010 seuralle valittiin uusia jäseniä erovuoroisten tilalle. Uuden hallituksen kokoonpano on seuraava: puheenjohtaja on Tarja Wartiainen, jäsenet Luz Arlegui, Kaarina Koho, Joonas Lindström, Markku Maunula. Marko Pitkäniemi ja Marja-Leena Rautakorpi. Rahastonhoitajana jatkaa Pertti Ylinen ja moderaattorina kirkkoherra Marino Trevisini.

RAKKAUDEN LÄHETYSSISARET

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Holy Mass in English on Monday at 9:00 AM. Adoration on Monday at 17:30

TERESA RY

Huhtikuussa 2010 Marian seurakunnan remontti Teresojen toiminta jatkuu syyskaudella remontin valmistuttua.

SEKALAISTA

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.*

Kartuta katedraalin remontti-rahastoa

Anna lahjaksi ystävällesi, lapsellesi, äidillesi, isällesi, kummilapsellesi, ukille, mummille **PYHÄN HENRIKIN MEDALJONKI**, jota myydään katedraalin kattoremontin rahoittamiseksi. Medaljonkia on kahdenlaisia kullattua hopeaa ja hopeaa. Ovaalissa medaljongissa on tekstinä Sanctus Henricus. Sen suunnittelun pohjana on ollut Pyhän Henrikin katedraalin kuorissa oleva ikkunamaalaus pyhästä Henrikistä.

Hopeinen medaljonki maksaa 30€; kullattu hopeinen medaljonki maksaa 45€. Postimaksuna peritään 2€. Käteismyynti ennen ja jälkeen messun kirkon edessä.

Medaljonkia voi tilata puhelimitse: Marja-Leena Rautakorpi, p. 050-3409167; sähköpostitse: phs@catholic.fi; maksamalla medaljongista 32€ tai 47€ (remonttitili 174530-92959, viite 15118). **Myös katedraaliprismoja on vielä jäljellä.**

SENIORIPÄIVÄ 21.8.

Teresa ry kutsuu Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan ja Pyhän Marian seurakunnan seniorit Stella Marisiin viettämään virkistävän lauantaipäivän, nauttimaan vierainamme mukavasta yhdessäolosta, kauniista luonnosta ja pöydän antimista. Olemme varanneet edestakaisen bussikuljetuksen. Päivän tarkka ohjelma ja ilmoittautumisohjeet julkaistaan Fidesin numerossa 8 heinäkuun lopulla.

Kaunista kesää toivottaen Teresa ry

Korjaus

Isä Stanislawin syntymäpäiväuutinen Fidekssessä oli vajaa. Tässä täsmennetyt tiedot:

Maksun saaja: Anja Purhonen
Viesti: Lahjatili
Saajan tili: 575001-20205050

NEWMANINSTITUTET
HÖGSKOLA FÖR TEOLOGI, FILOSOFI OCH KULTUR

Nordens enda katolska högskola
erbjuder läsåret 2010–2011

DISTANSKURSER VIA INTERNET

Hösten 2010
- Introduktion till filosofin
- Filosofins historia I: Antiken och medeltiden
- Allmän etik
- Död och fullbordan i den kristna tron
- Bild och bildteologi
- Thomas Merton – andlig vägledare och gränsöverskridare

Våren 2011
- Filosofins historia II: Nya tiden
- Skönt eller sublimt? Introduktion till estetiken
- Utvecklingslinjer i tidig kristendom: Patristik
- Nedslag i kyrkoarkitekturens historia

SAMT TVÅ VECKOSLUTSKURSER I UPPSALA

- Verklighet och vision: Församlingspedagogisk teori och metod (september–oktober 2010)
- Teologi i film (januari–mars 2011)

Intresserad? Läs mer på www.newman.se

Post- och besöksadress Slottsgränd 6, 753 09 Uppsala
Tel 018-580 07 00 (vx), vardagar kl 10.00–12.00 *Fax* 018-580 07 20
e-mail adm@newman.se *hemsida* www.newman.se

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset **seuraavaan lehteen (2010/07) ajalle 11.6.-1.8.** on toimitettava viimeistään **28.5.2010** mieluiten sähköpostitse osoitteeseen **info@catholic.fi**. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Pyhiinvaellus Santiago de Compostelaan

Vieraillessaan Pyhällä maalla vuonna 2007 Jerusalemin Pyhän Haudan ritarit päättivät tehdä seuraavan pyhiinvaelluksensa Santiago de Compostelaan. Matka tehtiin lokakuussa 2009.

Pyhiinvaellus, matka tapaamaan pyhää

Katolisen opetuksen mukaan pyhiinvaellus pohjautuu alun perin yleisinhimilliseen sydämen haluun vierailla oman uskonnon jumaluuden tai profeetan syntymän, elämän tai kuoleman pyhittämässä paikassa. Kristityille paikat, joissa ihmiseksi tullut Jumala ”asui meidän keskuudessamme” sekä toteutti lunastustyön, ovat erityisen rakkaita ja kantavat kunnianimeä Pyhä maa. Myös Kristuksen tunnetuimmat opetuslapset, pyhät, antavat leimansa omille paikoilleen. Pyhiinvaellusten kehittymiseen vaikutti varhaisessa kirkossa syntynyt ajatus, jonka mukaan kuolevilla marttyyreilla oli mahdollisuus tuottaa puoltorukouksellaan anteeksianto synneistä. Tämä perustui ensimmäisen kristityn marttyyrin, Stefanoksen rukouksen ja kristittyjä vainonneen Saulin, sittemmin apostoli Paavalin kohtalon antamaan esimerkkiin (Apt. 7–9). Ajatus laajentui niin, että myös marttyyrien haudoilla ja heidän kuolinpaikoillaan oli – jos niitä kunnioitettiin oikealla tavalla – sama kyky poistaa synnin tahrat ja rangaistukset. Nykyisinkin pyhiinvaelluskohteita on valtavasti; näistä tärkeimpinä pidetään Jerusalemia Palestiinassa Pyhällä maalla, Roomaa, jossa ovat apostoli Pietarin ja apostoli Paavalin haudat, sekä Santiago de Compostelaa Iberian niemimaan luoteisosassa, jossa on apostoli Jaakobin hauta (Santiago = Pyhä Jaakob).

Mihin tarvitsemme matkaa?

Tiedämme, että Jumala on kaikkialla ja että Kristus on luvannut olla meidän kanssamme kaikki päivät maailman loppuun asti. Kirkko Kristuksen mystisenä ruumiina tarjoaa meille ”pyhäin yhteyden”, kuten apostolisessa uskontunnustuksessa sanotaan. Mihin siis tarvitsemme matkaa? Emmekö ole jo muutenkin tarpeeksi lähellä Jumalaa ja hänen pyhiään? Yksi vastaus on, että pyhiinvaellus toimii sakramentaalina. Sakramentaali ei itsessään – erotukseksi sakramentista – välitä Jumalan armoa, vaan tekee uskovan vastaanottavaiseksi Jumalan armolle. Me saatamme olla kuin verhon takana: arkipäivän kiire tai huolet ovat vanginneet meidät, emmekä koe Jumalan rakastavaa läsnäoloa. Usko ja rakkaus Jumalaan toimivat motiivina pyhiinvaellusmatkalle. Joskus teemme matkan, jotta voisimme paremmin kokea, kuinka Jumala palvelee meitä sakramenteillaan; joskus taas rakkauden tekona kiitokseksi siitä, että Jumala on jo palvellut meitä – silloin teemme matkan ”lupauksen tähden”.

Suunnittelu vei aikaa, mutta kannatti

Vieraillessaan 2007 Pyhällä maalla Jerusalemin Pyhän Haudan ritarit päättivät tehdä seuraavan pyhiinvaelluksensa Santiago de Compostelaan. Santiagon sääntöjen mukaan vaeltajan on taivallettava vähintään viimeiset 100 kilometriä jalan (tai 200 kilometriä polkupyörällä) saadakseen todistuksen pyhiinvaeltajien toimistosta. Reitiksi valittiin viidestä virallisesta reitistä toiseksi suosituin, Portugalin reitti, tarkemmin sanoen sen runsaat 100 kilometriä pitkä loppuosa Portugalin pohjoisrajalta Santiagoon. Kysymyksessä on sama tie, jota Pyhän Jaakobin sanotaan vaeltaneen. Reitin hyvänä puolena opaskirjat sanoivat sen olevan suhteellisen tasaista ja asuttua maastoa. Mäkien pienuudesta saattaisi kyllä moni vaeltaja olla toistakin mieltä. Aluksi ajatus sekä viehätti, mutta rehellisesti sanoen myös kauhistutti – miten me jaksaisimme vaeltaa kuudessa päivässä toistasataa kilometriä! Mitä kaikkea tulisi ottaa huomioon? Miten saataisiin hinta niin edulliseksi, että se mahdollistaisi kaikkien halukkaiden osallistumisen? Mitä jos jollekin tapahtuu jotain? Miten kaikki hoituu käytännössä? Miten ylipäätään uskallettaisiin ryhtyä moiseen yli 100 km kävelyurakkaan?

Koska ritariksi ei edes voi tulla ihan nuorena, päätettiin, että jotta kyettäisiin vaeltamaan, kunnon yöunet ovat välttämättömyys. Siksi matkan varrella nukuttiin hotelleissa ja samasta syystä myös järjestettiin matkalaukkujen kuljetus autolla yöpymiskohteesta toiseen. Rinkoissa ja repuissa piti kuljettaa siis vain päivittäin tarpeelliset asiat. Nuorin vaeltajista oli viisikymppinen ja vanhin yli seitsemänkymppinen.

Jotta kustannukset olisivat pysyneet kohtuullisina, varsinaisten pyhiinvaellukselle lähtevien ritarien ja heidän vaimojensa lisäksi ryhmää oli päätetty suurentaa. Matkasta kerrottiin Fideksessä ja ryhmä oli täydennetty sopivan kokoiseksi. Koska kyseessä ei ollut mikä tahansa ryhmämatka, pidettiin tärkeänä, että kaikki osanottajat ymmärtävät lähtevänsä pyhiinvaellukselle eli sisäistävät matkan perusajatuksen ja tavoitteen samalla tavoin. Toiveena oli tietysti myös se, että kaikki ovat myös riittävän joustavia mahdollisten muutosten tai ongelmien suhteen.

Pyhiinvaeltajan välttämätön varuste tuolla tiellä on pyhiinvaelluspassi, credencial del peregrino, jonka esittämällä pääsee yöpymään pyhiinvaeltajien majataloihin ja levähtämään niissä. Niihin kerätyillä leimoilla voi osoittaa kulkeneensa tietyn reitin ja täyttäneensä edellytykset saada pyhiinvaellustodistuksen. Passit, joihin kerätään leimoja matkan varren kirkoista, hotelleista, ravintoloista ja kahviloista, hankittiin etukäteen Suomesta Sauvon kirkkoherralta Kalle Eloheimolta, joka on ottanut tehtäväkseen hoitaa Jaakontien ystävät ry:n puolesta suomenkielisten dokumenttien painatuksen ja jakamisen.

Seuraa simpukkaa ja nuolta

Matka alkoi aivan Espanjan rajalta, keskiaikaisesta kaupungista nimeltä Tui. Kaupungin keskustassa kävimme Santa Marian katedraalissa, joka on vuodelta 1120. Mahtavalla romaanisella katedraalilla on oma luostari, joka on Galician ainoa keskiajalta säilynyt katedraaliluostari. Tuin katedraalista saimme ensimmäisen leiman passeihimme ja lähdimme matkaan.

Santiagoon johtavat tiet ja polut on merkitty keltaisilla simpukan kuvilla ja keltaisilla nuolilla. Niitä saattoi nähdä kilometripylväissä, talojen seinissä, tienviitoissa, katukylteissä jne.

Olimme sopineet, että jokainen saisi kävellä päivittäisen osuutensa siten kuin itselle parhaiten sopii: yksin tai yhdessä, isossa ryhmässä tai pareittain, matkan aikana keskustelukumppaniaan vaihdellen tai yksin, omine ajatuksineen. Mutta kaikilla oli kännykät siltä varalta, että tarvitsisi neuvoja, tukea tai apua.

Kestävyys koetuksella

Mikä todella koetteli kestävyyttä, oli päivästä toiseen toistuva, onneksi ei kuitenkaan jatkuva rankkasade. Aamulla panimme läpimärät vaelluskengät jalkoihimme, sillä mikään ei kuivunut yön aikana. Iltaisin hotelliin päästyämme katselimme televisiota, jossa paikalliset kauhistelivat ennennäkemättömiä sademääriä. Uutisissa näytettiin päivittäin kokemaamme: kadut, tiet ja polut muistuttivat lähinnä virtoja tai vesiputouksia. Kaupungeissa viemärit eivät pystyneet imemään vesimassoja.

Useana päivänä vaelsimme lähes polviin saakka ulottuvissa vesissä. Kerran nousimme ukkosmyrskyn saattelemina melko korkealle vuorelle, mikä tuntui aika pelottavalta. Alas tullessamme osuimme niin rankkaan sateeseen, että ajattelimme koko jyrkän rinteen tulevan kanssamme alas. Onneksemme löysimme pienen ravintolan, jossa paikalliset pitivät sadetta ja meitä tosi peräänantamattomina – mitä tietysti olimmekin. Kieltämättä ikimuistettavaa. Ilma oli kuitenkin sopivan lämpöistä, joten sateesta huolimatta ei tuntunut kylmältä. Valokuvia tuli otettua vähemmän kuin oli suunnitellut etukäteen, koska rankkasateessa ei voinut edes ottaa kameraansa esille.

Toisaalta myös aurinkoisella säällä voi olla omat huonot puolensa. Espanjassa tunnetaan nykyään sananlasku, jonka mukaan Santiagon vaelluksella ateistitkin rukoilevat Luojalta varjoa, kun päivä oikein paistaa.

Arkipäivän kohokohtia

Päivittäinen kohokohta oli osallistuminen messuun. Joskus vietimme messua pienissä kappeleissa, joskus taas isoissa kirkoissa, kerran nunnaluostarissa ja kerran pappisseminaarissa. Myös matkallamme mukana olleet luterilaiset osallistuivat kansamme päivittäin messuihin. Useimmiten messut olivat illalla saavuttuamme majoituskaupunkiimme ja vaihdettuamme kuivia vaatteita yllemme, mutta muutamat matkalaiset kävivät sekä aamu- että iltamessuissa.

Toinen päivittäinen kohokohta olivat yhteiset päivälliset. Päivällispöydissä käytiin monenlaisia mielenkiintoisia keskusteluja mm. siitä, miksi itse kukin oli päättänyt lähteä näin rankalle pyhiinvaellusmatkalle. Keskusteluissa käsiteltiin hyvinkin henkilökohtaisia asioita, ja kaikki arvostivat yhteisten kokemusten myötä yhä enemmän toinen toisistamme saamaamme tukea. Tiesimme, että voimme luottaa toinen toisiimme.

Matkan varrella tapasimme myös muita samalla reitillä vaeltavia. Koska kesäkuukaudet olivat ohitse, millään osuudella emme kokeneet, että matkalaisia olisi ollut liikaa. Oli mielenkiintoista vaihtaa aina muutama sana eri maista kotoisin olevien kanssakulkijoiden kanssa. Muilta vaeltajilta kuuli miksi hän oli päättänyt lähteä pyhiinvaellusmatkalle tai sai vihjeitä hyvistä kahviloista. Useimmat pyhiinvaeltajat olivat nuorempia kuin oma joukkomme.

Kulkiessamme näimme iloisia paikallisia ihmisiä, jotka kannustivat pyhiinvaeltajia. Saimme tarvittaessa ohjeita mikä tienhaara tulee valita, jos opastussimpukat olivat kuluneet tai sijaitsivat näkymättömissä. Näimme ketjuissa haukkuvia koiria, lampaita laitumella, aaseja, hevosia ja kauniita kukkia sekä hyvin hoidettuja puutarhoja. Osallistuimme myös kaupunkijuhliin, joissa meidät syötettiin ja juotettiin ilmaisiksi, koska olimme pyhiinvaeltajia.

Jokaisella oli oma kilvoittelunsa, oma tavoitteensa ja matkan varrella oppi ymmärtämään miksi pyhiinvaellukselle kannatti tosissaan lähteä. Kyse on niin paljosta muusta kuin vain siitä, että

näyttää pystyvänsä kävelemään vaadittavat 100 km. Kävellessä miettii väistämättä aiempia saman matkan tehneitä ihmisiä, sukupolvia ja vuosisatojen kulumista, miettii omassa elämässään tekemiään ratkaisuja, miettii ihmiskunnan tulevaisuutta. On ihmeellistä miten päivästä toiseen jatkuva, koko päivän kestävä kävely auttaa keskittymään siihen mikä elämässä onkaan oleellisinta ja tärkeää.

Muistomerkkejä, rakennuksia ja kaupunkeja

Vuosisatojen kuluessa reitin varteen on rakennettu kirkkoja, kappeleita ja erilaisia pyhimysten muistomerkkejä. Kun esimerkiksi San Telmo kuoli kuumeeseen vuonna 1251 palatessaan Santiagosta, paikkaan rakennettiin iso risti. Viereinen silta on edelleen nimeltään Ponte das Febres. Kirkot ja kappelit antoivat mahdollisuuden levähtämiseen vaikkapa matkaamme siunaavan ristiinnaulitun, Cristo da boa viaxe, seurassa.

Saapuminen vaellusreitin suurimpaan kaupunkiin ennen Santiagoa, Pontevedraan, tuntui juhlalta. Keskustassa on kaunis simpukanmuotoinen barokkikappeli, Santuario da Peregrina, mistä haimme leimat passeihimme. Pontevedran asukasluku on 75.000 henkeä, joten kaupungissa oli kauppoja. Ja me saimme kaupungin kaupoista ostettua täydennystä: laastareita ja geelityynyjä.

Padronin kaupunki oli viimeinen etappimme ennen päämääräämme. Taivallettuamme useita päiviä ja totuttuamme välillä vaatimattomiinkin hotellihuoneisiin viimeinen yö ennen Santiagoa oli todellinen yllätys. Santiagon arkkipiispan entisestä kesäpalatsista oli tehty tyylikäs hotelli, johon meidät oli majoitettu. Ennen kaupungin ulkopuolella olevaa hotellia kävimme kuitenkin Pyhän Jaakobin kirkossa, Igrexa de Santiago, jossa sijaitsee yksi matkan varren suurista aarteista: alttarin alla on alkuperäinen kivi, eli O Pedrón, josta koko kaupunki on saanut nimensä. Tähän kiveen kiinnitettiin apostoli Jaakobia kuljettanut laiva sen tullessa rantaan.

Lähellä on myös Monte Santiaguiño, vuori, jolla Pyhä Jaakob perimätiedon mukaan saarnasi ensimmäisen kerran Euroopassa. Oli hienoa ajatella, että kulki konkreettisesti Pyhän Jaakobin jalanjäljissä.

Perille Santiago de Compostelaan

Santiagon alkaessa häämöttää, näkyviin tuli aluksi korkeita kerrostaloja. Sisukkaasti, lähes viimeisillä voimillamme kiipesimme pitkin vilkasliikenteistä katua kohti korkealla sijaitsevaa kaupunkia. Lähestyessämme päämääräämme näimme erilaisia liikkeitä, baareja ja ravintoloita sekä pienen kappelin, jossa tradition mukaan Pyhän Jaakobin ruumis odotti päätymistään varsinaiseen leposijaansa. Kun tulimme vanhan, kauniin kaupungin keskustaan tiesimme tulleemme perille: iso ja kaunis katedraali odotti meidän sisäänkäyntiämme.

Katedraali on rakennettu vuonna 1078. Kirkon vanhinta oviaukkoa koristavat mahtavat kivikaiverrukset ja Pyhän Jaakobin patsas toivottaa pyhiinvaeltajat tervetulleeksi paikkaan, jonne hänen maalliset jäännöksensä on haudattu. Pyhiinvaeltajien messu on päivittäin klo 12. Kirkon tunnetuin nähtävyys on valtava suitsutusastia, Botafumeiro, jota liikuttamaan tarvitaan useita miehiä. Suitsutusastia on kiinnitetty katedraalin kattoon. Miehet antavat sille vauhtia siten, että astia kiitää valtavassa kaaressa pitkin kirkon sivukäytävää hirmuisella vauhdilla ja voimalla. Alun perin pyhiinvaeltajat yöpyivät kirkon parvilla ja tarvittiin paljon suitsutusta peittämään heidän hikensä hajua ja heikentämään heidän mahdollisesti sairastamiensa kulkutautien vaikutusta.

Tuntui uskomattoman hienolta käydä näyttämässä pyhiinvaeltajan passiinsa keräämänsä leimat ja saada tarkistuksen jälkeen todistus siitä, että on tehnyt matkan. Ennen todistuksen saamista oli allekirjoituksellaan vahvistettava syy, miksi matka oli tehty. Latinankielisen todistuksen kaava niille, jotka ovat tehneet matkan kokonaan tai osaksi uskonnollisista syistä, voidaan suomentaa seuraavasti: ”Santiago de Compostelan apostolisen arkkihiippakunnan rakkaan kirkon tuomiokapituli, autuaan apostoli Jaakobin alttarin sinetin vartija, antaakseen totuudenmukaisen todistuksen vierailusta kaikille uskoville ja pyhiinvaeltajille, jotka tulevat kaikkialta maailmasta hurskauden tunteesta tai lupauksen tähden apostolimme, Espanjan suojeluspyhän ja puolustajan, pyhän Jaakobin kynnykselle, tekee tiettäväksi kaikille ja jokaiselle erikseen, joka tämän asiakirjan näkee, että rva/nti/hra N.N. on vieraillut tässä pyhässä temppelissä hartaasti hurskauden tähden. Mistä todistuksena myönnän hänelle tämän asiakirjan saman pyhän kirkon sinetillä varustettuna. Annettu Santiago de Compostelassa … päivänä …kuuta Herran vuonna …” Vahvistuksena todistuksessa on sinetti: ”Compostelan Autuaan Jaakobin Tuomiokapitulin Sinetti” ja allekirjoittajana ”Pyhiinvaeltaja-asioista vastaava tuomiokapitulin jäsen”.

Seuraavana päivänä tutustuimme kirkkoon ja osallistuimme pyhiinvaeltajien messuun. Ennen sitä meillä oli mahdollisuus rippiin kirkon yhteydessä olevan luostarin sisäpihalla... Yhteen kirkon fasadeista on kuvattu kreikan kirjaimet alfa ja omega, jotka tarkoittavat alkua ja loppua, käänteisessä järjestyksessä: omega ja alfa, loppu ja alku. Näin on tahdottu ilmaista, että Santiagon vaelluksen loppu symboloi uutta alkua, uutta elämää, jonka voi kokea siitä päivästä eteenpäin. Eräs saksalainen pyhiinvaeltaja on kirjoittanut pyhiinvaeltajien muistokirjaan 26.5.2004: ”Nyt, kun olen saapunut päätepisteeseen, ymmärrän, että tämä matkani on ollut vain vaihe elämän pitkällä matkalla kohti Jumalaa. Täällä voin sanoa pyhälle Jaakobille: ”Näytä minulle Herra” ja sitten aloittaa matkani alusta.”

Aila Gorski ja Terhi Kiiskinen

Juutalaiset Kristuksen kirkossa

pe-su 11.-13.6.2010
Kulttuurikeskus Sofia, Helsinki

Ensimmäistä kertaa historiassa juutalaistaustaiset teologit, jotka kuuluvat eri kristillisiin kirkkokuntiin, kokoontuvat keskustelemaan niiden juutalaisen kansan jäsenien tilanteesta ja kutsumuksesta, jotka tunnustavat Jeesus Nasaretilaisen Israelin Messiaaksi ja maailman Vapahtajaksi. Tapahtumaan osallistuu messiaanisia, luterilaisia, ortodoksisia ja katolisia teologeja eri puolilta maailmaa (Israel, Venäjä, USA, Länsi-Eurooppa...). He kertovat juutalaisten elämästä eri seurakunnissa ja kuvailevat, mikä tekee Kristuksen juutalaisen seuraajan asemasta niin ainutlaatuisen. Seminaari järjestetään yhteistyössä Jewish Messianic Theological Instituten (New Jersey, USA) rehtorin Mark Kinzerin ja Studium Catholicumin (Helsinki) johtajan isä Antoine Lévyn, OP, kanssa.

Seminaarin esiintyjät: Boris Balter, ortodoksi (Moskova), fysiikan professori (Venäjän tiedeakatemia), juutalaiskristillisen ”Ystävyyden silta” -piirin perustaja Steve Cohen, luterilainen (St Louis, USA), ”Apple of his Eyes” -lähetysyhdistyksen perustaja Leonid Djalilov, ortodoksi (Moskova), diakoni, Lev Gillet'n Israel-teologian erikoisasiantuntija Richard Harvey, messiaaninen (Lontoo), All Nations Bible Collegen tutor ja koulutusjohtaja Mark Kinzer, messiaaninen (New Jersey, USA), Messianic Jewish Theological Instituten puheenjohtaja isä Antoine Lévy, OP, katolilainen (Helsinki), Studium Catholicumin johtaja, Helsingin yliopiston teologisen tiedekunnan dosentti Iulia Matushinskaja, messiaaninen (Kazan, Venäjä), Venäjän messiaanisten juutalaisten yhdistyksen puheenjohtaja Pavel Men, ortodoksi (Moskova), Alexander Menin säätiön puheenjohtaja isä David Neuhaus, SJ, katolilainen (Jerusalem), katolisen hepreankielisen vikariaatin (Kehilla) johtaja Israelissa Vladimir Pikman, messiaaninen (Berliini), kansainvälisen messiaanisten juutalaisten liiton varajohtaja Jenifer Rosner, messiaaninen (Kalifornia), Azusa Pacific Universityn opettaja David Rudolph, messiaaninen (New Jersey), eksegetiikan professori, Messianic Jewish Theological Institute Anna Shmain-Velikanova, ortodoksi (Moskova), juutalaistutkimuksen professori, Venäjän humanististen tieteiden valtionyliopisto (RGGU) Yuri Tabak, ortodoksi (Moskova), uskontotieteen professori, RGGU isä Oliver Zalmansky, OP, katolilainen (Pariisi), teologisen julkaisun ”Istina” toimittaja

Perjantai 11.6.
18.00 Messiaaninen rukouspalvelus
19.00 Illallinen
20.00 Avajaisluento
21.30 Vapaamuotoista keskustelua (mahdollisuus saunaan)

Lauantai 12.6.
Aamiainen
9.00 Messiaaninen rukouspalvelus
10.00 Alustuksia
13.00 Lounas
14.30 Alustuksia
16.00 Kahvitauko
16.30-17.30 Pyöreän pöydän keskustelu
18.00 Ortodoksinen ehtoopalvelus
19.00 Illallinen
20.00 Vapaamuotoista keskustelua

Sunnuntai 13.6.
Aamiainen
8.30 Katolinen messu hepreaksi
10.00 Alustuksia
13.00 Lounas
14.30 Alustuksia
16.00 Kahvitauko
16.30-18.00 Pyöreän pöydän keskustelu
18.30 Loppuhartaus
Seminaarin työkielenä käytetään englantia.

Hinta
Pakettihinta sisältää yöpymisen (perjantai-sunnuntai), ateriat ja ohjelman:
Kahden hengen huoneessa (per henkilö): € 160
Yhden hengen huoneessa: € 180
Hinta ilman majoitusta: € 110
Lisätietoja: kulttuuri@kulttuurikeskussofia.fi
Ilmoittautuminen: reception@kulttuurikeskussofia.fi

Ravitseva luonto

Luonnon elävöittävää vaikutusta hengellisestä ja arjen valintojen näkökulmasta eletään todeksi Kaunisniemen leirikeskuksessa Lopella 29.–30.5.2010.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston naisjaosto järjestää Kaunisniemen leirikeskuksessa Ravitseva luonto -nimisen tapahtuman, jossa on sunnuntaina mukana myös Mirva Ahlqvist-Nieminen Lopen martoista aiheenaan luontoyrttien käyttö ja mahdollisuudet. Arvostamme ja iloitsemme tästä yhteisestä näkökulmasta arkeen ja luontoon! Lauantaina keskustelua johdattelee kirjailija Eeva Tikka aiheenaan luonto taiteessa ja arkipäivässä. Sunnuntaina pohdimme luontoa suojelevia eettisiä valintoja Tuuli Lukkalan kanssa. Lisätietoja: www.ekumenia.fi.

TAIDELEIRI
STELLA MARISISSA
19.7. – 24.7.

Perinteinen maalausleiri ammattitaiteilijan johdolla. Leiri sopii kaikille: vasta-alkajille, pidemmälle ehtineille harrastajille, myös lapsille huoltajien kanssa.

Eri tekniikat ovat mahdollisia: öljy-, akryyli-, akvarelli-, pastellivärimaalaus ym. oman mieltymyksen mukaan. Mallipiirustusta aamuisin.

Hinta: 280,-/ ei-kat. 300,- lapset alle 15v. 180,-/ 200,- sisältää täysihoidon ja opetuksen.

Ilmoittautumiset: Katekeettinen keskus / Maiju 09-2416095 tai 0405661381, katekeesi@catholic.fi.

Apostolinkyyti vie perille varmasti

Kävellen Köyliöön kesäkuussa 18.-20.6.2010

Tuhkapilvet uhkaavat: lentoja peruutetaan, laivat ovat täyteen buukattuja, autonvuokraus myy ei-oota, autoliikenne paisuu valtateillä. Mikä neuvoksi? Vanha kunnon apostolinkyyti. Tämä pettämätön tapa liikkua: siirretään toinen jalka toisen eteen ja toistetaan sama, kunnes tulee tauon paikka. Ja levättyä taas jatketaan ja jaksetaan. Ei tarvitse edes tietää, kumpi jalka on oikea, kumpi vasen. Tätä voi mainiosti harjoitella hiippakuntamme omalla perinteisellä pyhiinvaelluksella, joka suuntautuu pyhän Henrikin surmapaikalle Köyliön Kirkkokarille. Vaellus järjestetään tänä vuonna jo 55. kerran.

Pyhiinvaeltajien joukko, johon kuuluu eri tahoilta Suomea tulevia katolilaisia mutta johon voi liittyä myös muista kirkkokunnista olevia, kokoontuu perjantai-iltana 18.6. Yläneelle työväentalolle, jonka seinällä sivumennen sanoen komeilee kauniisti kirjottu, ehkä kulkueissa kannettu vaate, jossa on paikallisen työväenyhdistyksen nimi ”Pelastaja”. Mikä sen sopivampaa! Illalla syömme yhteisen aterian ja tutustumme toisiimme. Vesper ja kompletorium kuuluvat asiaan.

Lauantaina vaelletaan noin 26 km Kankaanpään kylään, missä yövytään Lallin koulun lattialla varavankilan patjoilla. Päivän aikana osallistumme myös messuun. Vaikka piispa Paul on sanonut, että pyhiinvaelluksella itse vaeltaminen, matkalla oleminen, on tärkeintä, ei niinkään perille pääseminen, olemme silti iloisia, kun lauantaina illan suussa pääsemme nauttimaan emäntien vaeltajille valmistamaa herkullista ruokaa ja virkistäytymään saunassa tai suihkussa. Sunnuntaina on taivalta enää kymmenisen kilometriä, ja silloinkin voi kyllä iloita perille pääsystä, koska vaellus huipentuu Kirkkokarilla vietettävään pyhään messuun, missä erityisesti tietysti muistellaan piispa Henrikiä ja hänen merkitystään koko Suomen kristilliselle kirkolle.

Yhteinen pyhiinvaellus on merkityksellinen ei vain itsekullekin vaeltajalle hänen oman hengellisen elämänsä kannalta, mutta myös koko hiippakuntamme kannalta. Isä Jan Aarts, joka monen monena vuonna johti jalkaisin tehtävän vaellusta ja taas on liittynyt vaeltajien joukkoon, kirjoitti Fideksessä 1/2010: ”On hyvin arvokas asia, että hiippakunnassa vaalitaan yhteisesti tätä perinnettä, ei vain perinteen takia, vaan hiippakunnan yhtenäisyyden ja yhteisyyden takia. Oma hiippakunnallinen pyhiinvaellus oman maan ja kirkon suojeluspyhimyksen pyhäpaikkoihin kasvattaa yhtenäisyyttä hiippakunnan tasolla.” Jos me katolilaiset päästämme tämän oman pitkän pyhiinvaellusperinteemme hiipumaan, voi käydä niin, että se sammuu kokonaan tai muuntuu meille vieraaksi.

Pyhiinvaellus antaa mahdollisuuden hidastaa, vaikka pariksi päiväksi, elämän tahtia. Se suo tilaisuuden hiljentymiseen ja rukoiluun. Siihen sisältyy myös toisten ihmisten kohtaamista ja luonnon aistimista lähietäisyydeltä. Kuten aina, vaeltaja tarvitsee avoimen mielen, hyvin sisäänkävellyt kengät ja ryppyilemättömät sukat – ja vähän muita tarvikkeita. Selässä kuljetetaan vain vaellettaessa tarpeellinen, huoltoauto hoitaa loput. Lisätietoja erillisessä ilmoituksessa tässä numerossa, ja tiedusteluihin vastaa isä Tri, puh. 02-231 4189 tai 050 361 7942.

Airi Forssell

PYHIINVAELLUS KÖYLIÖÖN KÄVELLEN
18. - 20.6.2010

Perinteisesti tänäkin vuonna kävellään pyhän Henrikin jäljille.

PERJANTAI 18.6. :: Helsingistä lähdetään klo 17.00 bussilla pyhän Marian kirkolta Yläneelle, jossa yövytään työväentalossa

LAUANTAI 19.6. :: Vaellus Yläneeltä Kankaanpäähän, jossa yövymme koulussa

Sunnuntai 20.6. :: Vaellus Kankaanpäästä Köyliön Kirkkokarille. Klo 13.00 Pyhä Messu Kirkkokarilla. N. klo 15.00 paluu Helsinkiin bussilla.

Tarvitaan: hyvä pyhiinvaelluksen henki, hyvät kengät, makuupussi tai vastaava, päiväreppu, vähän ruokaa ja juotavaa lauantaipäivää varten. Yöpymistarvikkeet yms. kuljetetaan yöpymispaikasta toiseen.

Hinta ruoasta ja yöpymisestä on 40 euroa. Sen lisäksi bussimatka 35 euroa. Maksu voi suorittaa tilille Katolinen kirkko Suomessa (Nordea 221938-868), mainiten ”Köyliön vaellus” tai käteisellä vaelluksen aikana.
Ilmoittautuminen 12.6. mennessä pyhän Birgitan pappilaan, puh. 02-231 4389.

Tiedustelut: isä Toan Tri Nguyen, puh. 02-231 4389 tai 050 361 7942.

Lisätietoja seuraavassa lehdessä.

BUSSILLA KÖYLIÖÖN

SUNNUNTAINA
20. KESÄKUUTA

Bussi lähtee Henrikin kirkolta sunnuntaina 20. kesäkuuta klo 9.00 ja on Marian kirkon luona n. klo 9.15, ja poimii sieltä tulevat mukaansa bussi 18:n pysäkiltä Kuusitien kulmasta ja Allergiatalon pysäkiltä. Edestakaisen matkan hinta 25 euroa maksetaan bussissa, johon mahtuu 50 henkeä. Matkalla pysähdymme Humppilassa kahvitauolla. Messu Kirkkokarilla, jonne paikalliset veneet kuljettavat meidät 2 euron maksusta. Lisäksi messun jälkeen on tarjolla edulliseen hintaan kuumaa kahvia ja herkullisia voileipiä paikallisten asukkaiden tekeminä. Takaisin Helsingissä olemme viimeistään klo 19.

Ilmoittautuminen Katoliseen tiedotuskeskukseen 13.kesäkuuta mennessä puh. 09-6129470 tai sähköpostilla kaarina.koho@catholic.fi . Kerro myös tuletko bussiin Henrikistä vai Mariasta. Tervetuloa runsain joukoin kunnioittamaan pyhää Henrikiä!

Lukunurkka

Papistin potpuri

Uuden katolisen kirjan ilmestyminen meillä on aina iloinen tapaus. Nyt on fil.maist. Rauni Vornanen kirjoittanut pienen - 90 sivua - omakustannuskirjasen nimeltä ”Papistin potpuri. Kirkosta ja kirkon vaiheilta.” Vornanen on aiemmin julkaissut kielenhuolto-oppaan, kolme matkakirjaa Kreikasta ja kirjan kreikkalaisista tansseista, kaksi matkakirjaa Turkista ja yhden Intiasta. Näissä maissa hän on käynyt monesti ja on perehtynyt niiden kulttuuriin.

Yhtä perehtynyt hän on katoliseen kirkkoon, johon hän on Pyhän Henrikin seurakunnan jäsenenä kuulunut 80 vuotta ja on aina ollut aktiivinen seurakuntalainen ja toiminut luottamustehtävissä.

Papistin potpuri on kirjoitettu iloksi ja hyödyksi katoliseen kirkkoon kuuluville ja siitä kiinnostuneille. Entisenä toimittajana Rauni Vornanen on halunnut koota yhteen katolista tietoa erityisesti kääntäjien avuksi. Monivuotisena Henrikin kirkon oppaana hän myös tietää, mitä ei-katolilaiset useimmiten haluavat tietää. Rauni Vornanen on kirjoittanut seurakunnan lehdessä Sanctus Henricuksessa yli kymmenen vuoden ajan Hyvä tietää -palstaa, ja se on ollut alkuna Potpuri-kirjalle.

Sanan ”papisti” (=innokas paavin kannattaja) olen itse kuullut käytössä vain kahdesti Märta Aminoffin sanomana. Hän kertoi isä Christiersonin sanoneen hänestä: ”Hon är en liten papist”. Välskärin kertomuksista sanan varmaankin löytäisi. Yleisesti sana ei enää ole käytössä. Se ei haittaa. Kirjan sisältö on pääasiassa nykyaikaa koskevaa, mausteena tiedot, jotka koskevat kirkon historiaa ja messun viettoa ennen Vatikaanin II kirkolliskokousta.

Kirjan sisällysluettelosta selviää sen laaja-alaisuus: Mistä tunnistaa katolisen kirkon, Katolisia erikoisuuksia, Yksi talo - monta huonetta (katolisten riitusten esittely), Ekumeeniset konsiilit, Näin meitä hoidetaan, Suomen katolilaiset, Sääntökunnat, Aatteet ja vaatteet, Kirkolliset astiat ja liinat, Monimuotoinen risti, Kirkkovuoden kulku, Uskon asioita (messu ja sakramentit), Pyhistä ja nimistä. Lopussa on vielä 13 sivun sanasto.

Tietoa on siis paljon, mutta kirja olisi hyötynyt vielä yhdestä tarkistuskerrasta. Ikävin virhe on se, että tekijä sanoo ortodoksisen kirkon tunnustavan kahdeksan ensimmäistä ekumeenista kirkolliskokousta. Ortodoksien itsensä ilmoittama määrä on seitsemän. Virhe on ikävä erityisesti siksi, että Vornanen tuntee ortodoksista uskoa hyvin. Toinen hankala, puutteellinen tieto on se, että Vatikaanin II kirkolliskokous julkaisi dekreettejä. Niin julkaisi, yhteensä yhdeksän. Mutta vielä keskeisempiä ovat neljä konstituutiota. Lisäksi julkaistiin kolme julistusta. Tietokirjan virheissä on se ikävä puoli, että ne siirtyvät helposti eteenpäin. - Pari numerovirhettäkin löytyy: piispoja on nykyään viimeisen Annuario Pontificion mukaan 4882, ja Osservatore Romano on perustettu 1861.

Yhden melko epäolennaisen virheen haluan korjata kertoakseni vanhan uutisen. Kirjassa kerrotaan, että pallium on vain paavilla. Tosiasiassa se on myös kaikilla metropoliitta-arkkipiispoilla, mutta he saavat käyttää sitä vain omassa hiippakunnassaan. Kun osallistuin 1990 Bratislavassa suurella sotilaslentokentällä paavinmessuun, paavi Johannes Paavali II antoi palliumin eräälle arkkipiispalle, jolle hän samalla antoi lahjaksi paperikoneen rullan verran painopaperia. Luultavasti omistajaa vaihtoi juuri se paperirulla, jonka Kouvolan pyhän Ursulan seurakunta antoi paaville hänen vieraillessaan Suomessa edellisenä vuonna.

Papistin potpuri on sisällöltään antoisaa ja myös miellyttävää luettavaa, koska sen kieli on elävää ja sujuvaa; onhan se kielenkäytön opastajan tekemää. Kirjassa on piirroskuvitus, joka havainnollistaa hyvin erityisesti sääntökuntalaisten pukuja ja liturgisia vaatteita.

Kirjaa voi tilata suoraan tekijältä hintaan 18 euroa + postituskulut. Osoite on rauni.vornanen1@luukku.com, puh. 09-646443, 040-8203693.

Kaarina Koho

Vad är gemensamt för den salige Jan van Ruysbroek och FN’s generalsekreterare Dag Hammarskjöld?

FN’s generalsekreterare svensken Dag Hammarskjöld mördades i Kongo den 24 augusti 1961. Antagligen sköt en lagosoldat honom i huvudet efter att hans plan störtade.

Jan van Ruysbroek dog men hans kvarlemnor förskingrades under den Franska revolutionen. Vardera levde i en omgiving av våld och brutaliteter.

Vardera fick sin styrka att utföra sitt verk från en stark tro på Gud. Dag Hammarskjöld påverkades på ett avgörande sätt av van Ruysbroecks tankar och skrifter.

Jan van Ruysbroeck föddes 1293 eller 1294 i, var annars än, Ruisbroeck i Belgien. Han är en av Flanders ledande, om inte den ledande mystikern. Vi vet ingenting om hans far. Som elva åring måste han lämna sitt hem och flyttade till sina släktingar var han kom i en omgivning som ledde honom till kallelse till prästerskap. Han blev prästvigd 1317, 23 år gammal. Hela hans liv blev präglat av stor fattigdom och isolation från det övriga samhället. Han blev även förföljd på rund av sina åsikter och måste ta tillflykt till skogen kring Bryssel - Foret de Soignes. Där grundade han en liten gemenskap av likatänkande. Gemenskapen blev regulariserad av den katolska kyrkan 13 mars 1349. Åren 1349 till sin död 1381 var hans mest produktiva.

Det finns mycket gemensamt mellan honom och S:t Johannes av Korset, som levde i Spanien på medeltiden.

I engelsk översättning finns att få följande publikationer:

- John Ruisbroec ”The Spiritual Espousals and other works”. Introduction and translation by James A. Wiseman, O.S.B., Paulist Press 1985
- ”The Spiritual Espousals”, Faber and Faber, London 1952, Reprint 1983, Christian Classics
- ”The Adornment of the Spiritual Marriage; The Sparkiling Stone; The Book of the Supreme Truth”, London: J.M. Dent, 1916

Vad ville van Ruysbroeck säga till oss? Hans grundtanke är kanske att ”Du är så helig som du vill vara.” Man är med andra ord själv ansvarig för sitt eget förhållande till Gud och till andra. Van Ruysbroeck skrev sina texter överallt var han var; när han promenerade, åt, vaknade på natten, alltid då han fick inspiration att skriva ner sina tankar. Här har han mycket gemensamt med Dag Hammarskjöld som likalunda skrev ner sina tankar när han fick ”känslan” att göra det. Hans tankar publicerades efter hans död i boken ”Vägmärken” år 1961.

Van Ruysbroeck strukturerade aldrig ett rationellt tankesystem eller ny teologi – han var ju mystiker. Han levde såsom den Helige Anden styrde honom. Hans teologi är traditionell – han var ingen revolutionär. Man skulle leva anspråkslöst i kärlek till Gud och till Kristus och till sina medmänniskor. Han mediterade och skrev i synnerhet om hur man kan fly världen och dess frestelser, om livets egentliga mening, om Kristi lidande för oss människor, om den gudomliga viljan i världen och ens personliga kärlek till Gud.

Det viktiga är att man finner Gud inom en själv. För att finna Gud måste man genomgå en andlig utveckling i form av ett antal bestämt steg. Dessa är tre. Man måste leva det aktiva livet, man måste leva det interna livet och slutligen måste man leva det kontemplativa livet.

Här kommer vi igen till Dag Hammarskjöld. Han var en man som levde i det aktiva livet men kunde (kanske) sammanbinda det med det kontemplativa livet. Via Activa blev Via Contemplativa. Hammarskjöld skrev – ”I vår tid måste vägen till heligheten gå via det aktiva livet. Världen finns i det aktiva.”

van Ruysbroeck hade stor förståelse för mänsklig svaghet och hur man på olika sätt försöker påverka människans beteende och föra henne bort från Gud. Han behandlar även lögnen som ges åt oss i form av disinformation och glädjen med vilken människan tar emot denna disinformation. Han skriver:

”And in this light they are enwrapped and ensnared, and in the same time many images, both false and true, are shown to them, and they are spoken to in diverse ways; and all this is seen and recieved of them with great delight.”

I vår tid av TV, internet, reklam, lobbyister och reklambyråer är detta verkligen högaktuellt.

En annan aspekt av Guds handlande här på jorden och i allmänhet det som van Ruysbroeck för fram, är att Gud handlar snabbt, nästan omedelbart. För Gud finns inte tid på samma sätt som för oss som lever i tiden. Att bli upptagen av Guds nåd är, enligt van Ruysbroeck och också för många andra mystiker bl.a. S:t Johannes ev Korset, en kraftig och emotionellt överväldigande händelse. Van Ruysbroeck skriver:

”This inward urge gives and takes, makes rich and poor, brings weap and woe upon a man; it causes hope and despair; it burns and it freezes.”

Dag Hammarskjöld skrev några dagar innan han mördades 500 år senare inspirerad av van Ruysbroeck följande:

”Summoned/To carry it/ Aloned/To assey it/Chosen/ To suffer it/And free/To deny it/I saw/For one moment/ The sail/In the sun-storm/Far off/On a wave-crest/Alne/ Bearing from the land/For one moment/I saw.”

van Ruysbroeck är allt mer aktuell i dagens komplicerade, materialistiska, narsistiska, liberala, relativistiska och hedonistiska värld var allting är i OK.

van Ruysbroeck har mycket att säga till oss dagens människor. Han kan visa oss att vi inte behöver söka lösningar i det komplicerade och svåra. Guds kärlek till oss finns i det enkla, inom oss själva – men vi måste öppna oss för honom. Under det nya året 2010 kan vi återfinna vårt liv i Gud och i Kristus. Att läsa vad van Ruysbroeck skrev kan hjälpa oss i denna strävan.

Jan Peter Paul

Kolumni

Kristityt maailmassa

Diognetoksen kirjeessä kolmannelta vuosisadalta puolustetaan katolilaisten ja ylipäänsä kristittyjen elämäntyyliä miellyttävällä tavalla. Kirjoittaja sanoi uskovien elävän vilpitöntä elämää Jumalan ilosanoman hengessä.

Kristityt pyrkivät rakastamaan vilpittömästi Jumalaa yli kaiken noudattamalla sekä henkilökohtaisesti että yhteisesti hänen tahtoaan. He puolustavat elämän kulttuuria kunnioittamalla lähimmäisiään pienestä pitäen ihmisinä ja Jumalan kuvina niin kuin omaa itseään. Eläen yhteydessä Kristuksen kanssa he hoitavat evankeliumin hengessä avioliitoa ja perheelämäänsä, tekevät ahkerasti työtään ja palvelivat lojaalisti yhteiskuntaansa. He vain ihmettelevät, miksi heitä vainottiin, millä perusteella he olivat ansainneet sellaista kohtelua.

Toistan muutamia kirjeen ajatuksia. Me kristityt elämme maailmassa, mutta emme tämän maailman tavalla. Me tottelemme säädettyjä lakeja, mutta omalla tavallamme eläen ylitämme nämä lait, ts. me emme tyydy niiden minimaalisen noudattamiseen. Me rakastamme kaikkia ihmisiä. Kuitenkin meidät tuomitaan, vaikka meitä ei tunneta. Meitä pilkataan, mutta me siunaamme pilkkaajiamme.

Nykyisin niin sanotuissa sivistyneissä maissa meitä kristittyjä ei enää vainota niin röyhkeästi kuin alkukirkon aikana. Mutta yhä syntyy marttyyreitä. Ehkä nyt enemmän kirkon moraalin ja sosiaaliopin takia kuin evankeliumin ainutlaatuisen jumalakuvan tähden. Meitä kiusataan enemmän henkisesti ja painostetaan sosiaalisesti. Ilmaistaan kovasti paheksuen se, että emme mukaudu kaikkiin maailman trendeihin ja tapoihin. Tietämättömyys kristinuskosta, jopa meidän omissa riveissämme, on aiheuttanut paljon kärsimystä. Toisinajattelevat pitävät meidän eroavia mielipiteitämme ja elämäntapojamme omaa sielunrauhaansa uhkaavina. Kuitenkin haluamme vain olla uskolliset Jumalan sanalle. Tällöin emme halua kiusata tai tuomita ketään, pikemminkin tarjota maailmalle paremman vaihtoehdon elämiselle. Pyrkiköot he vain siihen mihin heidän omantuntonsa heitä kehottaa, mutta sallikoot meille vapauden elää niin kuin itse pidämme parhaana.

Mutta miksi meitä syytetään siitä, kun emme mukaudu heidän elämäntapoihinsa, ikään kuin me kaikki olisimme tekopyhiä tai niin vähäuskoisia, että meitä olisi säälittävä. Todella me emme ole niin kuin kaikki muut ihmiset tai täydellisiä, mutta kärsimme asiattomista yleistyksistä.

Ymmärrämme, että kristinusko on lahja, niin suuri lahja, että mekään emme edes aina käsitä kaikkia Jumalan rakkauden ja armahtavuuden ulottuvuuksia. Toivomme, että kasvaisimme joka päivä Kristuksen vapauttavan sanoman ymmärtämisessä. Me rukoilemme, että kaikki ihmiset niin kuin me itse, saisivat oppia tuntemaan ja kokemaan sen elämän rikkautta, joka kristinuskoon sisältyy.

Alkukirkon kristityt tiesivät hyvin, että palvelija ei ole Herraansa suurempi (Joh.13:16) ja että heidän kohtalonsa ei eroa paljon mestarinsa esimerkistä, jota he pyrkivät noudattamaan. Heitä rohkaisi suuresti Vapahtajan vuorisaarnan kehotus: Iloitkaa ja riemuitkaa, kun teitä minun tähteni herjataan ja kun teistä valheellisesti puhutaan kaikkea pahaa, sillä palkka, jonka te taivaissa saatte, on suuri (Matt. 5:11-12) Siksi meidän tulee heidän laillaan olla ihmettelemättä aikalaistemme epäuskoa ja olla välittämättä meitä loukkaavista huomautuksista ja väheksyvästä asenteesta. Nämä ovat ensisijassa suuria huutomerkkejä, jotka haastavat meitä elämään todeksi uskomme. He haluavat kokeilla meidän uskomme aitoutta. Sen tähden meidän kristittyjen vilpittömyyden mitta on kärsivällisyys ja myötäkärsimys toisiamme ja muita ihmisiä kohtaan.

Mukautuminen yleisiin mielipiteisiin on tietysti helpompaa kuin oleminen erilaisena eksoottisena outona olentona. Mutta kun kuljemme rohkeasti Kristuksen meille viitoittamaa tietä, meillä on jotakin annettavaa nykyihmiselle, joka kaipaa pysyvää ja katoamatonta sisältöä elämäänsä.

Samasta syystä sama Diognetoksen kirje kehottaa meitä elämään rauhallisesti uskoamme todeksi, sillä sitä mitä sielu on ruumiissa, sitä me kristityt olemme maailmassa. Sielu rakastaa ruumista ja sen jäseninä, vaikka ruumis ei hyväksy sielua ja torjuu vielä ”verensiirron”. Kuitenkin, kun sielua kiusataan, se tulee vain vahvemmaksi. Samoin on meidän kristittyjen laita. Jumala on asettanut meidät Kristuksessa näin merkitsevään asemaan, eikä meidän ole lupaa luopua tästä vastuullisesta tehtävästä maailman pyhitykseksi.

Sielu antaa elämän ruumiille. Se pitää ruumiin ja kaikki sen jäsenet koossa.

Mikäli ihmiset eivät vielä ole integroituneet, se kutsuu heidät nöyrästi yhteyteen. Ihmiskunnan sieluna me kristityt olemme saaneet tehtävän antaa kaikkien ihmisten elämälle sen varsinaisen merkityksen ja päämäärän. Siksi Vatikaanin toinen kirkolliskokous on korostanut sitä, että uskovien yhteisönä kirkko on Kristuksessa mitä läheisimmän jumalayhteyden ja koko ihmiskunnan ykseyden merkki ja välikappale. Tämä merkitsee, että olemme ikään kuin hapate taikinassa. Ilman hapatetta taikina ei nouse eikä siitä tule koskaan maukasta leipää. Meidän on huolehdittava siitä, että meidän hapatteemme - Kristuksen maailmaan lähettämä Jumalan Pyhä Henki - on meissä aina tuore ja voimakas. Pyhä Henki on ikään kuin kirkon sielu.

isä Frans

Lukunurkka

Kristillinen usko ja lääkärin työ — evankelinen puheenvuoro

Suomen kristillinen lääkäriseura r.y. on julkaissut kokoelman kirjoituksia kirjassa, jonka otsikko on Usko, toivo ja terveys. Seura on Suomen kolmanneksi suurin lääkäriyhdistys lääkäreiden ammattiliiton (Suomen Lääkäriliiton) ja maamme lääkäreiden professiota edistävän Duodecim-seuran jälkeen. Kristilliseen lääkäriseuraan kuuluu lähes 1300 jäsentä ja seuran kautta mm. kanavoituu osa Suomen kehitysavusta Afrikkaan ja Intiaan.

Kirja koostuu 20 artikkelista, joiden kirjoittajia ovat mm. Åbo Akademin eksegetiikan professori Antti Laato sekä lääkärit Timo Teinonen, Antti Linkola, Kati Myllymäki, Inkeri Elomaa, Ritva Halila, Raimo Puustinen (joka on myös kirjan toimittaja) ja Pekka Louhiala. Esipuheen on kirjoittanut seuran puheenjohtaja Liisa-Maria Voipio-Pulkki.

Kirjoitukset vaihtelevat sisällöltään ja tunnevirityksetään. Mukana on sekä tiukkaa tieteellistä tekstiä että hyvin henkilökohtaisia kohtaamisia. Henkilökohtaiset kertomukset ovat hyvin riipaisevia eikä niitä voi lukea liikuttumatta, sillä niistä huokuu uskon antama elämänvoima mm. silmittömän terrorismin tai vaikkapa lapsen kuoleman edessä. Kirja tuo oman lisänsä Suomen Lääkärilehdessä aloitettuun keskusteluun sairaalasielunhoidosta, joka näyttää viime aikoina tulleen ateistien aloittaman hyökkäyksen kohteeksi.

Kirjoituksissa valotetaan kristityn lääkärin vakaumuksen merkitystä ja mahdollisia ristiriitoja vakaumuksen ja yhteiskunnallisten velvollisuuksien välillä. Oikeastaan ongelmia ei Suomessa tässä suhteessa juuri ole, ellei niitä lääkäri itse toiminnallaan kerjää. Silti tässä kohdin katolinen lääkäri kaipaa keskustelua abortista ja eutanasiasta, sillä juuri lääkäreiden on osoitettava kunnioittavansa elämää sen ensihetkestä alkaen sen luonnolliseen loppuun asti. (Ja sen jälkeenkin mm. reliikkien muodossa.)

Kirja on leimallisesti ja ymmärrettävästi evankelisen kirkkokunnan maailmasta ja se toimii yksittäisen lääkärikristityn ja yhteisön välisten suhteiden peilaajana mainiosti. Katolinen lääkäri saa hyvän kuvan siitä, millaisten kysymysten kanssa evankelinen kollega painii. Kirjasta on turha hakea keskustelua sakramenttien ja sakramentaalien merkityksestä ihmisen kokonaisuudelle. Sairasten voitelua tai viaticumia ei ymmärrettävästi käsitellä eikä ajatusta Jumalan suoranaisesta vaikutuksesta ihmisen terveyteen mainita. Tarkoitan tässä mm. Lourdes’issa todettuja fyysisiä parantumisia.

Katolilainen lukija olisi mielellään myös lukenut sairauksista osana Kristuksen kärsimystä. Itse olen pitänyt hyvin lohdullisena ajatusta, että sairaudet ja muut ihmisten kärsimykset täydentävät Kristuksen kärsimystä ja kuolemaa ihmiskunnan puolesta. Omalla kärsimyksellä osallistumme ja täydennämme tätä kärsimystä. Sairaudet ovat äärimmäisen epätasa-arvoisia eikä kukaan omasta syystään sairastu. Kärsimys tekee sairaudesta ihmiskunnan suurimman yhteisen nimittäjän ja siten sairaus tasa-arvoistaa kärsimyksen globaaliksi vapautuksen tieksi.

Kirja ei vastaa mihinkään tiettyyn kysymykseen, mutta se antaa lukijan rauhassa vaeltaa erilaisten ihmisten erilaisissa ajatusmaailmoissa sairauden ja terveyden merkityksestä kristityn elämälle. Kirja kattaa laajoja ajatusmaailman alueita ja osoittaa, että kristinusko luo lääkärille ja potilaalle ulottuvuuksia, jotka helpottavat sairauden mysteerion hahmottamista, ymmärtämistä ja hyväksymistä.

Robert Paul
lääkäri

Raimo Puustinen (toim.). Usko, toivo ja terveys — Kristillinen usko ja lääkärin työ. Minerva Kustannus Oy. 2009, ISBN 978-952-492-317-0, sid., 336 ss., hinta 31,90 €.

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

KUKA ON SUURI?
Mark. 9:33-37

He saapuivat Kapernaumiin. Kotiin tultuaan Jeesus kysyi opetuslapsilta: “Mistä te matkalla keskustelitte?” He olivat vaiti, sillä he olivat väitelleet siitä, kuka heistä oli suurin.

Jeesus istuutui, kokosi kaksitoista opetuslastaan ympärilleen ja sanoi heille: “Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, hänen on oltava viimeinen ja kaikkien palvelija.”

Sitten hän asetti heidän keskelleen lapsen, otti hänet syliinsä ja sanoi:

“Joka minun nimessäni ottaa luokseen yhdenkin tällaisen lapsen, se ottaa luokseen minut. Ja joka ottaa minut luokseen, ei ota minua, vaan sen joka on minut lähettänyt.”

KOMMENTTI

Hyvin usein jokaisella meistä on taipumus vertailla itseämme toisiin: “Harmi, että tämä kaverini on minua älykkäämpi”; “On hyvä, että se toinen on lihavampi ja lyhyempi”; “Epäreilua, että tuolla ystävällä on enemmän rahaa tai onnea kuin minulla”; “Hienoa, että sain paremman arvosanan kuin luokkakaverini”…

Miksi tällainen vertaaminen on niin tärkeää minulle? Mitä etsin? Saattaisiko se olla kateellisuuden merkki? Tahdonko olla kaikkein paras tuntemistani ihmisistä? Minkä tähden?

Minä olen sellainen kuin olen, ja Jumala myös rakastaa minua juuri sellaisena, vaikka on tietysti aina taisteltava, jotta voisin parantaa omaa kristillistä elämääni. On tärkeää, että hyväksyn itseni vertaamatta itseäni muihin. Elämäni kokonaisuudessa on kuitenkin aina enemmän hyviä asioita kun pahoja. Todennäköisesti siinä, missä olen kykenevä, lahjakas ja hyvä, toinen voi olla huonompi ja päinvastoin. On erittäin tärkeää huomata ja ymmärtää tämä.

Jokaisella on omat, erilaiset lahjansa ja taipumuksensa, joiden avulla voimme yrittää päästä lopulliseen yhteiseen tavoitteeseemme: ikuiseen elämään. Jeesus esittää meille kaksi tapaa, jotta saapuisimme ensimmäisinä taivaan valtakuntaan: palvelu ja hengellinen lapseus.

Jeesus samaistuu lapseen osoittaen, minkälainen voima hänen valtansa on: yksinkertaisuus, nöyryys, viattomuus, puhtaus, vilpittömyys… Pieni ja hyvä lapsi ei vertaa itseään toiseen, vaan haluaa viattomasti oppia kaikilta.

Mitä jos yrittäisin muuttua pieneksi lapseksi antamalla anteliaisuudestani kaikille parasta, mitä minulla on, ja oppimalla kiitollisena hyviä asioita muilta?

isä Raimo Goyarrola

Lukijoilta: Hävinneiden historia

Voittaja kirjoittaa historian. Näin on tehty myös uskonpuhdistuksen kulkua selitettäessä.

Tänään myönnetään kummallakin puolella, että omapäisiä oltiin. Puuttui tuo savolaisten viisaus että ”saattaahan se olla noinkin, mutta voihan se olla toisinkin”. Kulttuureissa hitaimmin muuttuvat juuri uskontoon liittyvät asenteet, mikä selittyy perusturvallisuuden tarpeesta.

Kahtiajako on helpoin jaottelu, ja sillä on selitetty monesti mutkat suoriksi Prof. Magnus Nyman huomauttaa, että reformaation kannatus Ruotsissa ei ollut yhtenäinen ilmiö. Katolista kirkkoa vastaan noustiin kirkollisista, valtiollisista ja yhteiskunnallisista syistä.

Keskeiset reformaation päätöksiä koskevat kokoukset olivat Västeråsin valtiopäivät 1527, Örebron kirkolliskokous 1529 ja Upsalan kokous 1536. Upsalan kokouksessa päätettiin muun muassa aikaisempaa laajemmasta ruotsin kielen käytöstä kirkon toiminnassa.

Kustaa Vaasan hallintokaudella 1523-1560 oli ainakin viisi kansalaisten nostattamaa laajaa kapinaa keskusjohtoa vastaan. Kuudentena on Kustaan toimeenpanema Tukholman verilöyly.

Kansansivistyksen ja lukutaidon leviäminen vauhdittui uuden kulttuurikäsityksen myötä. Reformaation jälkeen kulttuurisiteet Etelä-Eurooppaan jäivät vähemmälle, joka katolisten mielestä luonnollisesti kavensi merkittävästi kansainvälistä vuorovaikutusta.

Murrosajat ovat yleensä myös kriisiaikoja. Kansa piti kiinni ymmärrettävästi monista vanhoista tavoista. Pyhimyslegendat, juhlapäivien näyttävät kulkueet ja muu katolisuuteen kattosottu kirkollinen meno ei ollut noin vain pois kitkettävissä. Yksi Pohjoismaiden lukuisista pyhimyksistä oli pyhä Birgitta (1303-1373). Hänen vaikutuksensa luostareiden perustajana oli alkanut Roomasta. Birgitan painetut ilmestykset olivat kansalle tuttuja lukukappaleita.

Kansa kuunteli mielellään pyhimyslegendoja. Opettavasta ja rakentavasta tarkoituksestaan huolimatta ne täyttävät korkeat viihdekirjallisuuden kriteerit. Varsinkin siveyttään puolustavien neitojen – Agnes, Katariina, Barbara – elämänvaiheet tarjoavat vauhtia ja jännitystä, yllättäviä käänteitä, jaloutta ja kataluutta, väkivaltaa, seksiä ja sadismia. Keskiaikainen kirkkotaide otti Raamatun ohella useimmat aiheensa pyhimysten elämäkerroista, todetaan prof. Heinisen ja Heikkilän Suomen kirkkohistoriassa.

Keskiajalla luostarit olivat vastanneet Ruotsissa tärkeistä uskonnollisista, sosiaalisista ja kulttuuritoiminnoista. Useimmat luostareista lakkautettiin 1530-luvulla.

Kirkon toimesta oli otettu käyttöön uudentyyppisiä myllyjä, kirkko kannusti pienehköjen teollisuusyritysten(esim. lasiteollisuus) kasvua, tuki kaivostyötä, toi maahan sahamyllyjä ja alkoi hyödyntää kirjapainotaitoa.

Upsalan yliopiston avaaminen vuonna 1477 oli myös kirkollinen projekti.

”Eikö se pappein virka ole; studeeraa, saarnaa ja rukoilee.” Nämä Mikael Agricolan sanat eivät kerro vain jostakin uudesta ja tulevasta, vaan niillä ilmaistaan myös pappien keskeiset tehtävät ennen reformaatiota. Kansanopetus oli jo ennen reformaatiota kirkon työntekijöiden varassa.

Lutherin luostariin menon syyksi on yleensä esitetty sisäinen ahdistus: ”Auta pyhä Anna, tahdon ruveta munkiksi”. Nyman kertoo, että Luther olisi opiskelijana surmannut riitakaverinsa ja pakeni sen tähden luostariin. Lutherin ensimmäinen kirjoitus tuolta ajalta käsittelee luostaria juuri turvapaikkana. Mikä lienee totuus?

Lutherin yksi keskeinen teesi oli anekaupan epäkristillisyys. Tätä ei katolinen kirkkokaan ole pitänyt aiheettomana syytöksenä.

Toinen reformaation vaatimus kohdistui kirkollisiin pyhiin. Katolisen kirkon juhlakalenterissa oli erilaisia juhlapyhiä ja pyhimysten muistopäiviä niin runsaasti, että keskimäärin kertyi vain viisi työpäivää viikossa.

Katolinen kirkko järjesti Trenton kirkolliskokouksen vastauskonpuhdistuksen merkeissä 1545. Siellä paneuduttiin kirkkoon kohdistuneeseen kritiikkiin. Keskeisenä muutoksena oli pappien siveellisen elämän tason kohottaminen. Opillisia uudistuksia ei tehty. (Trenton kokouksen päätökset ovat luettavissa myös suomeksi.)

Katolinen kirkko perusti myös uusia sääntökuntia. Erityisesti jesuiitat olivat toimeliaita kaikkialla, missä he vaikuttivat. He toivat muun muassa visuaalisuuden opetukseen. Tämä metodi on tänäänkin voimissaan niin peruskoulussa kuin korkeammassakin opetuksessa.

Topeliuksen Välskärin kertomuksissa annetaan kielteinen kuva jesuiitoista, ja tämä on muovannut suomalaista käsitystä tuosta järjestöstä yksipuolisella tavalla.

Lutherin katekismus on ollut aina keskeinen perusoppikirja. Jesuiitta Petrus Canisiuksen katekismus oli Lutherin Vähän katekismuksen katolinen vastine, joka käännettiin monille kielille. Ruotsiksi se ilmestyi 1579 tai 1580.

Pohjoismaissa toimivat katoliset piispat ja papit valittivat ymmärtämyksen puutetta, jota kirkon johto Roomassa osoitti heille. Muuttuneissa tilanteissa kanoniset määräykset olivat toisinaan este toiminnalle.

Reformiuudistus kohdistui moniin ”vanhan hapatuksen” ulkoisiin merkkeihin kuten ruusukon käyttöön, pyhimysten muistelemiseen ja pyhiinvaelluksiin. Kielloista huolimatta kansa pitäytyi vanhoihin tapoihin.

Kustaa Vaasan kirkkoreformissa otettiin kirkolta paljon maaomaisuutta, rakennuksia ja kirkollista esineistöä. Kirkon ”liika” omaisuus peruutettiin valtiolle, ja sen, mikä oli liikaa, määräsi kuningas eivätkä kirkonmiehet. Kun luostarikirjallisuus tuhottiin, se muutettiin makulatuuripaperiksi uusiokäyttöön. Tukholman valtakunnanarkistossa on edelleen ainakin 17000 erilaisten tilikirjojen suojus- tai päällyspaperia, jotka ovat peräisin luostarien kirjoista.

”Kustaa Vaasan näkemys henkisestä kulttuurista ja koulusivistyksestä ei ollut korkea. Hänen ollessaan toisella luokalla hänen opettajansa oli antanut hänelle selkäsaunan. Kuumaverinen nuorukainen oli temmannut tikarinsa, iskenyt sen koulukirjan läpi, sanonut antavansa opettajalle ja koululle tuhannen pirua sekä lähtenyt hovipojaksi. Harvalla opettajalla on ollut yhtä suuri vaikutus Ruotsin kulttuurihistoriaan, valittaa eräs ruotsalainen historioitsija. Mutta vaikutus oli kielteinen. ” (Heininen – Heikkilä)

Hallitsijoista Juhana III pyrki palauttamaan katolisen kirkon aseman. Koulun historiankirjatkin mainitsevat hänen laatimansa messujärjestyksen eli ”Punaisen kirjan”

Katolisuutta suosi myös kuningatar Kristiina, joka lopulta kääntyi katolilaiseksi.

Kustaa Adolf II hakkapeliittoineen valloitti Eurooppaa kunnes kaatui taistelukentällä 1632. Rivimiehet ajattelivat tuolloin puolustavansa ”oikeaa uskoa”. Kuninkaalla oli kuitenkin mielessä valtakuntansa laajentaminen. Ihmiset rukoilivat vielä vuosisatoja 30-vuotisen sodan jälkeen, että Jumala varjelisi hakkapeliittojen uudelta hävitykseltä.

Kirjan sujuva tyyli, kiintoisat kuvat, liitteet ja painoasu ansaitsevat kiitoksen.

Hannu Purhonen

Magnus Nyman, HÄVINNEIDEN HISTORIA, Katolista elämää Ruotsi-Suomessa Kustaa Vaasasta kuningatar Kristiinaan. KATT 2009 Suomentanut Kalevi Vuorela. 32 €.

In English

On Sunday, May 2nd, a group of 11 children from the International School of Helsinki and other English speaking schools in the Helsinki area received their First Communion in St. Henry's Cathedral. Father Brian Bricker officiated the ceremony. Father Brian together with Silvia Bertozzi have been responsible for the teaching and preparation of these students through and intensive catechism program. The Catholic religion program at the International School of Helsinki has been established and coordinated during the last years by Francisca Brunner with the purpose of enabling english speaking students,mostly from the international community, to receive Catholic formation and to grow in Faith.

Finland's Catholics Concerned for the Future of Ecumenism

The report "The Church and Registered Partner Relationships: A Consideration," issued due to a request by the Finnish Evangelical Lutheran Bishops' Conference was published in March last year. On March 19, 2009, the Catholic Church in Finland gave its statement, in which it expressed its concern about equating registered same-sex unions with marriage. After the report, the Bishops' Conference of Finland's Evangelical Lutheran Church published the account "The Consequences of the Act on Registered Partnerships in the Church." Now the Bishops' Conference has requested that the report be dealt with by the General Synod.

Due to the majority position of the Evangelical Lutheran Church in Finland, the matters with which its General Synod deals take on a public and official status. Their effects can be seen in the whole of Finnish society, despite how the dealings proceed and what kind of decisions are made. Due to this, the Catholic Church in Finland feels that the topics discussed by the General Synod are not exclusively internal matters of another ecclesial community.

In the past decades, the universal Catholic Church has continuously defended the dignity of human beings and demanded that the personhood of each human being be respected, due to man having been made in the image of God. Thus a human being partakes in God's unchanging truth and love. Every human being, though erring and sinning, must be respected, even though his sins and errors cannot be accepted.

From the point of view of furthering the unity of Christians (that is, Ecumenism) the report "The Consequences of the Act on Registered Partnerships in the Church" which will be dealt with by the General Synod of Finland's Evangelical Lutheran church, is significant.

If the proposals of the report are approved, the common understanding of Christians in the basic matters of being and marriage will be weakened. The Catholic Church in Finland is deeply concerned about this kind of development because instead of further growth in common theological understanding, the acceptance of the proposals of the report would lead towards the opposite direction and weaken the Ecumenical cooperation.

In Helsinki, April 30, 2010, The Catholic Church in Finland
+ Teemu Sippo, SCJ, Bishop of Helsinki

[A working translation. The General Synod was held in the beginning of May.]

Iloon ja suruun

Adresseja kuorineen

Pyhän Haudan ritarikunnan tunnuksella painettuja adresseja punaisella tai mustalla nauhalla sekä Teresa-yhdistyksen adresseja on saatavana Katolisesta tiedotuskeskuksesta 10 €/kpl (postitettaessa 16 €).

Adressit ovat tilattavissa Katolisesta tiedotuskeskuksesta, puh. 09-6129470, sähköposti info@catholic.fi.

Caritas

Maneesikatu 2a, 00170 Helsinki,
klo 8–15 tai sopimuksen
mukaan, puh. 09-1357998,
s-posti: caritas@caritas.fi
Kotisivut: www.caritas.fi

CARITAS-KUULUMISET

PAASTOKERÄYS 2010

	2010	2009
P. Birgitan ja autuaan Hemmingin srk	930,45	709,70
P. Henrikin katedraalisrk	914,45	1.450,20
P. Marian srk	2.465,25	2.242,65
Nasaretin pyhän prheen srk	340,60	495,00
P. Olavin srk	240,00	140,00
P. Ristin srk ja Pietarsaaren kappeli	1.060,70	1.814,65
P. Ursulan srk	245,10	182,40
Birgittalaissisaret	300,00	360,00
Karmeliittaluostari	105,00	150,00
Studium Catholicum	50,00	150,00
Paastoleipä Helsingin seurakunnissa	529,18	479,05
Pankkisiirrot	1.549,10	1.841,00
YHTEENSÄ	**8.729,83**	**10.124,65**

Lämmin kiitos keräykseen osallistuneille!

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS

Kokous pidettiin Pyhän Henrikin seurakuntasalissa 22.4.2010. Vuodelle 2010-2011 Suomen Caritas ry:n puheenjohtajaksi valittiin Jan Pettersson ja moderaattoriksi isä Donbosco Thomas. Hallituksen jäsenet ovat Klaus Damstén (varapj.), Karin Pessi (sihteeri), Helena Langinvainio (rahastonhoitaja), Leena Honkasalo, Mervi Hopia, Gloria Lapitan ja Joyce Suokas. Jäsenmaksu on 20 euroa.

MAAILMA KYLÄSSÄ - WORLD VILLAGE FESTIVAL HELSINKI 29.- 30.5.

Aukioloajat: lauantaina 11-20 ja sunnuntaina 11-18. Caritas osallistuu jälleen kansalaisjärjestöjen yhteiseen festivaaliin Kaisaniemen puistossa ja Rautatientorilla. Caritas will again participate in the event at Kaisaniemi Park and Railway Square sponsored by the Service Centre for Development Cooperation (KEPA). Vapaaehtoisia tarvitaan Caritaksen osastolle päivystäjiksi. Volunteers needed. Ilmoittauduthan toimistoon, kiitos! Caritas needs volunteers in shifts of 2 to 3 hours. Please contact Caritas office. Thank you!

Inner Healing

AUGUST

Week-end Retreat with Father Rufus Pereira from India and Mrs Erika Gibello

Place: Stella Maris Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. **Starting** from Friday 27 August 8h until Sunday 29 August 16h. **Registration:** Stella Maris: tel. 019-335793, e-mail: stellamaris@catholic.fi, or: joannou-jyranki@mail.com. **Costs:** 150 eur, own bedding. Welcome!

Sisäisen parantumisen viikonloppu

Retretti isä Rufus Pereiran (Intiasta) ja rouva Erika Gibellon johdolla. Paikka: Stella Maris, Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Aika: Pe 27.8 klo 8- Su 29.8 klo 16. Ilmoittautuminen: Stella Maris puh: 019-335793, e-mail: stellamaris@catholic.fi, tai: joannou-jyranki@mail.com. Kulut: 150 eur, omat lakanat. Tervetuloa!

Isä Raniero Cantalamessan ajatuksia

Suomessa vuodenvaihteessa vierailleen paavillisen talouden saarnaajan, isä Raniero Cantalamessan OFM Cap. ajatuksia on saatavana myös suomeksi.

Kapusiini-isän kolme noin 50-sivuista kirjasta voi ostaa Katolisesta tiedotuskeskuksesta yhteishintaan 20 euroa (lisäksi mahd. postituskulut). Kirjaset ovat seuraavat:

- **Usko, joka voittaa maailman**
- **Kuuliaisuus**
- **Sisar Kuolema**